

പാർവതിയമ്മ

സുദരിയും സുഗ്രീലയുമാണു പാർവതിയമ്മ. വയസ്സ് നാൽപ്പുത്തിയെട്ട്. ഭർത്താവു റഹൻ നായർ വർഷങ്ങളായി കിടപ്പിലാൻ. അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചും വിചുക്കാവുങ്ങൾ പെഗിയായി നോക്കിയും പാർവതിയമ്മ ദിവസങ്ങൾ തള്ളിനീക്കി.

അതു പാർവതിയമ്മയാണ് ഇപ്പോൾ കട്ടിലിൽ കമിഴ്ന്നു കിടന്നു എങ്ങെന്നത്. മുകളിൽ കുത്തനായ പുത്രജർ - ഭർത്താവിന്റെ മത്തകൻ ബാലൻ “ഹൈസ് പൊന്നുമൊളേ” എന്നു ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുകയാണു ബാലൻ. പാർവതിയമ്മയുടെ വിടർന്ന ചന്തിയുടെ വിടവിലും ബാലൻ പെരുത്തെ ലിംഗം ഉഞ്ചിറങ്ങുകയാണ്.

ബാലനു ഗർഹിലാണു ജോലി. പത്ര വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ ആക്കിഡെസ്റ്റിൽ മരിച്ചു. റഹൻ നായരാം അവനെ നോക്കി വളർത്തിയത്. കുമാര പ്രായത്തിലേ ബാലന് പാർവതിയമ്മായിരെ ജീവനായിരുന്നു. ഒരു തരു അരരാധനയും സേവയും. പാർവതിയമ്മയ്ക്കും ബാലനോടു മകനേപ്പോലെയുള്ള സേവയുംബാധിക്കായിരുന്നു. ബാലന് പതിനെം്പ് പതിനും വയസ്സുള്ളപ്പോൾ - അവനിൽ പുത്രജ വികാരങ്ങൾ പത്രത്തുയരാൻ തുടങ്ങുന്ന സമയം മുതൽ അവൻ അമ്മായിരെ പുതിയൊരു രീതിയിൽ കാണാൻ തുടങ്ങി. അമ്മായിയുടെ ഉയർന്ന മാറ്റം നടക്കുമ്പോൾ മുണ്ടിന്നുള്ളിൽ വീർപ്പു മുടി തുള്ളികളിക്കുന്ന കനത്ത നിതംബവും. അവനിൽ ഏതൊന്നില്ലെത്തെ വികാരമുണ്ടാക്കി. നീടു കുറുത്തെ അവക്കുടെ കേരഭാരത്തിൽ നിന്നുയെന്ന മാങ്ക ഗസ്യം അവനിൽ കാമത്തിന്റെ ആലുവിത്തുകൾ പാകി.

കാലം കടന്നു പൊയി. ബാലൻ ഒരു ഇലക്കിഷ്യനായി. ഗർഹിൽ നബ്ലൂസ് ജോലിയും കിട്ടി. മാസം തോറും അവൻ അമ്മാമൻ പണ്ണയച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. ഗർഹിലെ തനിച്ചുള്ള റഗ്രികളിൽ അവൻ പാർവതിയമ്മായിരെ സ്വന്തം കണ്ണു. സ്വന്പന്തിൽ അവൻ അവക്കുടെ ചുണ്ടിലും കവിളിലും മുടിയിലും മാക്കുകൾ ചുംബിച്ചു - പിനൊ പല രീതിയിൽ അവക്കുടെ മാംസള മേനിയെ പ്രാപിച്ചു. ഈ നിശ്ചാരം രഹസ്യം അവൻ മനസ്സിൽ ആക്കരിയാതെ സുക്ഷിച്ചു.

അടുത്ത തവണ നാട്ടിൽ വനപ്പോഴേക്കും റഹൻ നായർ തള്ളിവാതം പിടിച്ചു കിടപ്പിലായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മിണ്ടാൻ പോലും കഴിയാതെ കിടക്കുന്ന അമ്മാമനെ കണ്ണു ബാലന് അതീവ ദുഖം തോന്തി. പാർവതിയമ്മ ബാലനെ കണ്ടപ്പോൾ കെട്ടിപിടിച്ചു പെട്ടിക്കണ്ണെന്നു. പാവം അമ്മായി. “സാരല്യ ഒക്കെ നേരെയാവും” എന്നുപറഞ്ഞതവൻ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

ഈതാങ്കെ പായുന്നതിനടയിലും ബാലൻ കണ്ണിൽ ഇട്ടു കയറുകയായിരുന്നു. അമ്മായി കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ അവനാകെ തരിച്ചുപൊയിരുന്നു. അമ്മാമനെയോർത്തുള്ള ദുഖവും അമ്മായിയാടുള്ള സഹതാപവുമെല്ലാം അവൻ പാട മനനും. അമ്മായിയുടെ ദേഹത്തിന്റെ മുളുതുവും ചുട്ടും കാച്ചിയ വെളിച്ചെള്ളയുടെയും സ്രീതത്തിന്റെയും ഗസ്യവും. അവനിൽ കോറിത്തരിപ്പുണ്ടാക്കി. ഗർഹിലെ ഏകകാന്തജീവിതത്തിനു ശേഷം നാട്ടിലെത്തിരെ ഇരുപത്തിനാലുകൂറനാണവെന്നോർക്കണം. ബാലൻ പുത്രജതം ഉയർന്നു പൊങ്ങി ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇരുവുംഒരു പോലെയായ അവൻ ലിംഗം പാർവതിയമ്മയുടെ വയസ്സിൽ അമർന്നു.

പാർവതിയമ്മ തെട്ടിപ്പോയി. ദൈവമേ.. എന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്.. വർഷങ്ങളുടെ ശേഷം അവൻ പുത്രജത്തിന്റെ ചുടറിയുകയാണ്. അവക്കുടെ ശരീരമാകെ തരിച്ചുപോയി. ഒരു നിമിഷം അവൻ ഒരു പെണ്ണായി ബാലൻ ആലിംഗനത്തിൽ അമർന്നു നിന്നു പോയി. പെട്ടെന്നു മനസ്സാന്നിയും വിശ്വാസിത്ത പാർവതിയമ്മ അവനെ വിചു പിനോട്ടു മാറി. അവക്കുടെ മുവമാകെ ചുവന്നിരുന്നു. ബാലൻ നേരിയതായി കിതയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. “അമ്മായി എന്തു വിചാരിക്കും” എന്നു കൂറുമേഖലയെതോടെ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും. അവൻ പുത്രജത്തിന്റെ ഉള്ളാദലഹരി കെടുങ്ങണിയിരുന്നില്ല.

പിനീക ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത മാതിൽ ഇരുവരും പെരുമാറിയെങ്കിലും രണ്ടുപേരുടെയും മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. പാർവതിയമ്മയ്ക്ക് ബാലനെ പഴയ മാതിരി കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. റാത്രി

കിടക്കുമ്പോൾ അവർ അവനെന്നോർത്തു - തന്റെ മേൽ ഉണ്ടെന്നുണ്ടിയ അവൻറെ ആശാത്തത്തിന്റെ കൂദരത് അവക്കുടെ മനസ്സിൽ മായാതെ കിടന്നു. ഒരു വേഗ്യുയേപ്പോലെ അവൻ അടിമല്ലെടുന്നത് സപ്ലാം കണ്ണവൻ തെട്ടിയുണ്ടായി. ഏതെന്നില്ലോതെ പതഞ്ഞുയുള്ള വികാരത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് കെടുത്താനവൻ ശ്രമിച്ചു.

ആദ്യത്തെ കുറുഭോധം കെട്ടടങ്ങിയപ്പോൾ ബാലൻ മറ്റു റിതികളിൽ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മായി തികച്ചും ഏകധാനിപ്പോൾ. അവക്കുടെ ചെരുപ്പും വിച്ചുമാറിയിട്ടില്ല. ഇനിയെഡാരിക്കല്ലും പുതുപ്പണ്ണേ സംമിച്ചവും കൂദരതും. അറിയില്ലെന്ന ചിന്ത അവരെ അലട്ടുന്നില്ലോ? തന്നോടുള്ള അമ്മായിയുടെ പൊക്കമാറും പണ്ടതേതിൽ നിന്നു വൃത്യസ്ഥമാണെന്നും. അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അന്നത്തെ സംഖ്യേതതിനു ശേഷം ആകെയൊരു സങ്കേചവും തെല്പാരു ലഭിയുമാണമായിക്ക്. ഇതാകട്ട ബാലൻ പുതുപ്പണ്ണവിലും കുടുകയാണു ചെയ്തു. അവനവും തന്റെ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. അവക്കുടെ നീണ്ട കരുത്തിങ്ങും മുടിയും കൊഞ്ഞുതെ മേനിയും താളനിബുദ്ധമായ നിതംബവുമാക്കുന്ന അവൻ കണ്ണുകൾ കോർക്കുട്ടിച്ചു.

പാർവ്വതിയമ്മായിയൊടുള്ള ബാലൻ വികാരം കിടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിരയെപ്പാലെയാണിപ്പോൾ. ഏങ്ങിനെയും തന്റെ കൂദരതുറ നേരുഹാ അവരെ അറിയിച്ചു മതിയാവും സപ്ലാഞ്ചിൽ മാത്രം താലോലിച്ചു - ദരിക്കല്ലും പുവണിയില്ലെന്നു കൂദരതിയ ആ മധ്യര സകൽപ്പങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്റെ കെപ്പിടിയിലെതുഞ്ഞുമെന്ന് അവനു തോനി. താനല്ലാതെ മറ്റാരശ്ശയവുമില്ലാത്ത സമിതിയിലാണിനാമായി. തന്റെ വികാരം അവർക്കു മനസ്സിലായികഴിഞ്ഞു. അവക്കുടെ നോട്ടവും ഭാവവും പരിശ്രമവുമെല്ലാം അതാണ് വിജിച്ചേണ്ടുന്നത്. പാം അമ്മാമന്ന് ഇനി എന്നും കഴിയില്ല. അമ്മായി ഇനി തനിക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് ബാലൻ തോനി. താനാണ് ഇപ്പോൾ ഇതു വിട്ടിരുന്ന നാമൻ. ആ നിലയ്ക്കു തന്നെ സ്നേഹത്തോടെയും അധികാരത്തോടെയും. അമ്മായിരെ സമീപിക്കണം. അവരും അതാശപ്പെടുന്നുണ്ടാവില്ല?

കോർച്ചുംയുന്ന മഴ പെയ്യുന്ന രാത്രി. പാർവ്വതിയമ്മ കിടക്കുന്നതിനു മുൻപും പതിവുള്ള കുളി കഴിഞ്ഞു കിടപ്പിയിലെത്തി. തൊടുടുത്ത മുറിയിൽ ശ്രദ്ധാവും അഭ്യന്തരാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നു. പാർവ്വതിയമ്മയുടെ മനം ആരകെ അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷെന്നും ബാലൻ നോട്ടം. - തന്റെ ശരീരത്തിൽ തുളഞ്ഞിരഞ്ഞുന്നതുപോലെ. കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി തന്റെ സമ്പദമായ മുടിയിൽ നിന്ന് അവിടവിടയുള്ള നര പറിച്ചു കളയുമോൾ അവർ ബാലനെ പറ്റി വിശ്വാസിച്ചു. ഒരു തുംബാ 'ഇംഗ്ലീഷാ അവനെന്നതിനുള്ള പുറപ്പടാണ്' വാതിലിൽ നേരിയ മുട്ടു കേട്ടു പാർവ്വതിയമ്മ തെട്ടിപ്പോയി. ആരു എന്ന് ചോടിക്കുമ്പോൾ ബാലൻ അക്കതു കടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. "ഓ.. ബാലനോ" "എന്നും.. അമ്മായി പേടിച്ചു പോയോ.." ബാലൻ അവക്കുടെ അടുത്തേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ തൊട്ടു പുറകിൽ ബാലൻ നിൽക്കുന്നത് ഒരു സപ്ലാറ്റിന്തിലെപ്പന്നപോലെ അവരിഞ്ഞു. അവൻറെ കനത്ത മീശയ്ക്കു താഴെ വിരയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടും കണ്ണിലെ ആസക്തിയും "അമ്മായി..". എന്നു നീട്ടി വിജിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിയൻ്റെ ചുട്ടും അവക്കുടെ മനസ്സിനെ വിഹാലമാക്കി. ബാലൻ കൈ തന്റെ ചുമലിൽ പതിയുന്നതും. അവൻ ചേരുന്ന നിൽക്കുന്നതുമെല്ലാം. ഒരു സ്നേഹ-മോഷൻ സിനിമ പോലെ അവക്കുടെ മനസ്സ് രേഖപ്പെടുത്തി. പുറത്തു ശക്തിയായി പെയ്യുന്ന മഴയുടെ താളമേളങ്ങൾകിടയിൽ ബാലൻ മുഖം തന്റെ നന്നത്ത മുടിയിൽ പതിയുന്നു. ഒപ്പും തന്റെ പിനിലെ മാർദ്വത്തിൽ ചുട്ടുള്ള ഇങ്ങനുപോലെ എന്നേരു അമർന്നു തുടിക്കുന്നു. അവൻറെ ഇങ്ങനെക്കുള്ളൂ. തോളിൽ നിന്ന് ഉഡിനിരിഞ്ഞി തന്നെ കെട്ടിവരിയുന്നു. പുറത്തുനിന്നുള്ള ആരക്കുലിലും ഇതു സീറീസ് കണ്ണനു സകൽപ്പിച്ചു നോക്കു. അവൻ കാണുന്നതെന്നായിരിക്കു? മുണ്ടും നേരുതും ഉടുത്ത നേരിയിൽ സ്നേഹക്കുഞ്ഞുള്ള സൃഷ്ടിയായ മധ്യവയസ്സുക്കരയെ പകുതി മാത്രം പ്രായമുള്ള ചെറുപ്പക്കാണർ കാമാബുഗരത്തോടെ പിനിൽ നിന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പിനിൽ വിതരിയിട്ട് അവക്കുടെ നീണ്ട മുടിയിൽ മുവമർത്തി അവനെന്നതാക്കേണ്ടോ പുലന്നുണ്ടാണ്. അവക്കുടെ ഭാരിച്ചു മുലകൾ അവൻ തലോടുകയു. ഇടക്കിട തെത്തിക്കുകയുമാക്കു ചെയ്യുന്നാണ്. അവക്കുടെ ചെരുവതിയമ്മ എന്നു ചെയ്യുന്നതെന്നിരിയാതെ നിൽക്കുകയാണ്. വലിയൊരു തെറ്റിലേക്കാണ് ബാലൻ തന്നെ വലിച്ചിട്ടുമുന്നുന്നതെന്ന് അവർക്കരിയാം. കുതറി മാറിപ്പോക്കാണർ മനസ്സാക്ഷി പറയുന്നു. പക്ഷെ തന്റെ ശരീരം ആരകെ തള്ളിന്നു പോയിരിക്കുന്നു. തന്റെ അവിടെയെല്ലാം നന്നത്തിരിക്കുന്നതായി

ങ്ങ ഉൾക്കെടുത്തോട് അവൻ മനസ്സിലാക്കി. എതിർക്കേണ്ടതാണ്.. ഭർത്താവിന്റെ സന്നദ്ധത്തിൽ അവൻ അവരുടെ മനസ്സിലാക്കിയ പ്രായം മാത്രമുള്ള .. ചീ... ഇതൊക്കെയെണ്ണക്കില്ലും “അയ്യോ ... വേണ്ടാട്ടോ...” എന്ന ദുർബലമായ എതിർപ്പു മാത്രമാണ് അവരുടെ വായിൽ നിന്നു വന്നത്. നാണ്ടതിൽ കുതിർന്ന ഈ മൃദുമാഴി കേടുപോൾ ബാലൻ കുടുതൽ ഹരമായി. അവൻ കൈകൾ അമ്മായിയുടെ മുലകൾ കഷക്കിയുടച്ചു. “ഫേറാ.. ഫൊ..” പാർവതിയുമുഖം വേദനയോടെ തുരങ്ങി. ബാലൻ അവരെ തിരിച്ചു നിർത്തി. അവനു സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. പാർവതിയുമായിയുടെ കവിജില്ലും. ചുണക്കില്ലും മന്ത്രിയില്ലുമൊക്കെ അവൻ ആർത്തിയോടെ ചുംബിക്കുന്നു. “അയ്യോ.. എന്നാം..വേണ്ടം.. എനിക്കു വയ്ക്കു.. ഫേറാ...” എന്നാക്കെ പാർവതിയുമുളവിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ബാലൻ കൈകൾ അവരുടെ പിന്നിലുടെ അരിച്ചിരിങ്ങി സമ്പദമായ ചന്തികളിൽ എത്തി. ഇതു ചന്തികളും ഓമനിച്ചും തുരങ്ങു കൈകൾ കൊണ്ടു കുഴച്ചും. അവേഴ്ചപൂർവ്വം അവൻ അവരുടെ ചെവിയിൽ രഹസ്യം പോലെ പറഞ്ഞു “എന്തേ സുന്ദരിക്കുട്ടി.. നമുക്കു കട്ടിലിൽ കിടക്കാം” പാർവതിയുമുളവും അതു കേടു ചുളിപ്പോയി. ബാലൻ തന്നെ സംഭോഗത്തിനു ക്ഷണിക്കുകയാണ്!! സർപ്പം സുഖവോധം വിശ്വാസിക്കിട്ടിയ അവൻ പറഞ്ഞു “ബാലാ നി..എന്ന..ഫേറാ... വേണ്ടാ അമ്മൈ.. അമ്മാമൻ അച്ചുരാത്തുണ്ട്. “സാരല്ലോ അമ്മായി... ആരും അറിയില്ലോ .. നമ്മൾ മാത്രം..വാ പൊന്നുമെല്ലാ വാ” ”..നാലും.. ബാലാം.. വേണ്ടാട്ടോ“ എന്നാക്കെ പറയുന്നുണ്ടെങ്കില്ലും. ബാലൻ കട്ടിലിലിലേക്ക് വലിച്ചു കൊണ്ടുപോവുന്നോൾ അവൻ അനുസരിക്കുന്നു. കട്ടിലിലെത്തും. മുൻപേ തന്നെ അവൻ അവരുടെ മുണ്ടും. നേരുതുമൊക്കെ അഴിച്ചു മാറ്റി. പാർവതിയുമയ്ക്കിപ്പോൾ പാവാടയും ബുളസും മാത്രമാണ് വേഷം. അവരെ ആരിതിയിൽ കണ്ടപ്പോൾ ബാലൻ ഹരം വർദ്ധിച്ചു. അവനവരെ പുണ്ഡക്കം. കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബന്മാരും.

“കിടക്കു മോളേ.. എനിക്കിനി വയ്ക്കു..”

എന്നു പറഞ്ഞവൻ അവനെ കിടക്കയിലേക്കു തള്ളിയിട്ടുകയായിരുന്നു. പാർവതിയുമുളവിയിൽ കിട്ടുന്ന മലർന്നു കിടന്നു. തുരങ്ങു ലുക്കി അഴിച്ചു മാറ്റി രൂ കുതിപ്പിന് അവൻ അവരുടെ മുകളിലെത്തി. അവരുടെ പാവാട തുരുത്തു പൊക്കി. തുരങ്ങു അടിവയ്ക്കും ഉത്തരത്തു മാറ്റപ്പെട്ടുന്നതും. തടിച്ച തുടകൾ തള്ളിയക്കീ അവയ്ക്കിടയിൽ അവൻ കിടക്കുന്നതുമൊക്കെ പാർവതിയുമുളവിനേതാടു അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കുലച്ചു നിൽക്കുന്ന പുങ്ക്ഷതും. തുരങ്ങു തുടകയിൽ അമർനാപ്പോൾ പാർവതിയുമയുടെ ദേഹമാക്കെ കോരിത്തിച്ചുപോയി. അവരുടെ ബുളസും ബോധിസും. ദ്രുതഗതിയിൽ അഴിച്ചുമാറ്റിയ ബാലൻ മുഖം. ആർത്തിയോടെ സന്നദ്ധമായി മാറിലുമരുന്നു. അവരുടെ മുലകൾ രണ്ടും വിശ്വാസിക്കി. അവരുടെ മുലകൾ മുലക്കളുണ്ടിൽ ഇടക്കിടെ കട്ടിക്കുകയും. നാക്കു കൊണ്ടു ചുഴിയുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുകയാണെന്നു ഇതു സമയമന്ത്രയും. അവൻ ഒരു കൈ പാർവതിയുമയുടെ വലതെന്തെ മുലക്കളുണ്ടിൽ എത്തി ഇരുന്നി കുടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനകം കല്ലിച്ചു കഴിത്തെ മുലകൾക്കുണ്ടിൽ ഇടക്കിടെ കട്ടിക്കുകയും. നാക്കു കൊണ്ടു ചുഴിയുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുകയാണെന്നു ഇതു സമയമന്ത്രയും. അവൻ ഒരു കൈ പാർവതിയുമയുടെ വലതെന്തെ മുല തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു രസിക്കയായിരുന്നു. “അയ്യോ.. ബാലാം.. പെരു..ഫേറാ...” എന്നാക്കെ പുലവിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാർവതിയുമുളവിയും ആകെ വികാരവതിയായിപ്പോയിരുന്നു.

നന്മായ സ്രീശരീരത്തിന്റെ സ്വർഘനസ്വം പുരു നാൾ കഴിത്തനുവീക്കുന്ന ബാലൻ കൂമം എതാണ്ട് ഉച്ചകോടിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. “അമ്മായി..” എന്ന് വിരയാർന്ന ശബ്ദത്തിൽ വിജിച്ചുകൊണ്ടവൻ പുർണ്ണമായി അവരുടെ ദേഹത്തോടു കേരിക്കിരുന്നു. അവൻ അവരെ വിശ്വാസിക്കു. ഉമ്മ വെച്ചു. ഇടതെന്തെ കൈ കൊണ്ട് അവരുടെ ഇടതുരുന്ന മുടി പിടിച്ചു പ്രായം. ചെന്നിട്ടും കോമളത വിട്ടുമാാതരത ആ മുഖം തന്നിലോട്ടുകൂട്ടിക്കുന്നു. തുരങ്ങു നാക്കു കുടതിയിരുള്ള തുരന്ന ചുംബനം. ബാലൻ വലതെന്തെ കൈ അപ്പോഴും അവരുടെ മുല പിടിച്ചു തെക്കിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അനുസരിച്ചുമാറ്റുന്ന വലുപ്പമുള്ള കുലച്ചു ആരുധു. അവരുടെ തുടകയിലും. സ്രീതരത്തിന്റെ പ്രവേശനകവാടത്തിലും. ഉരസി നിൽക്കുന്നു. “എന്തേ പെന്നുമോളേ...” എന്നവൻ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചപ്പോൾ അതു ഭോഗാസകതനായ പുങ്ക്ഷൻ കൂമംഭുരുതനയാണെന്ന് പാർവതിയുമുളവിയിൽ പുർണ്ണമായി കൂടിച്ചേരുന്ന പെണ്ണിന്റെ കൊമ്പവലായിരുന്നു. സംഭോഗത്തിന്റെ യാഗ്രിക്കതയിലോട് ഇതുവരു. നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പാർവതിയുമയുടെ കരം ബാലൻ വിജ്ഞാംഭിച്ചു പെരുത്ത ലിംഗത്തിൽ തൊടുഴിയുകയാണെപ്പോൾ. “അയ്യോ.. എന്തേ കുട്ടി...” എന്നാക്കെ

ഉദിരണം അവർക്ക് നിന്നുയർന്നു. അവരുടെ മനസ്സിലപ്പോൾ സമീറ വികാരങ്ങളായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം തന്റെ പ്രീതിയ തൊട്ടുണ്ടിയിരുന്നിനു കീഴുടന്നുള്ള അഭിവാദവും ഒരു വശത്ത്. അതേ സമയം തന്റെ കൈയിൽ നിന്നു തുടിക്കുന്ന പുതഞ്ചിക്കാരത്തിന്റെ നിളവും വ്യാളിയും അവർലുണ്ടാക്കിയ ഉദ്ദേശം. ഈതു മുഴുവൻ തനിക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാനാകുമോ എന്ന ചിന്ത. സർവ്വോപരി ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഭർത്താവല്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാരനായ പരപുത്രഞ്ചനു നശയായി തുടകൾ അകറ്റി തന്റെ സർവസവും കാഴ്ച വയക്കുന്നതിലുള്ള ഭാജ്യതയും കടുത ലഭ്യമല്ല.

ബാലരുടെ സിരകളിൽ തിളച്ചു പോജുന്ന കാമാവേശം അണ പൊട്ടിയോഴുകുമെന്ന സ്ഥിതിയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആണും പെണ്ണും ഈ ചേരുവോഴുള്ള ജീവശാസ്ത്രപരമായ അനക്കണ്ടൾ അവൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അവൻറെ അരക്കെട്ട് പെണ്ണിനെ പ്രാപ്തിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ സ്വയം തള്ളിതുടങ്ങി. ഓരോ തള്ളിനും അവൻറെ ചുട്ടുപഴുത്ത കാമം പാർവതിയമ്മയുടെ തുടയുടെ മിനുസത്തിലും. രോമാപുത്രമായ നന്ദി യോനിതടത്തിലും. കൂത്തി നോവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ കുമ്പിനും “ആ.. ആ..”എന്നാക്കു നെരഞ്ഞിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാർവതിയമ്മയും. ഈഞ്ചേരൽ പ്രാട്ടിയയുടെ താളത്തിൽ ഏത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ മുദ്രയുമായ കരം അവൻ പൊള്ളുന്ന കരക്കുന്ന സ്വന്തം യോനിക്കവാടത്തിലേക്കാനയിച്ചു. “എന്നേയധാരായി” എന്ന വിരയാർന്ന വിളിയോടെ ബാലൻ തള്ളിക്കയറി. പാർവതിയമ്മയുടെ വിടർന്ന യോനിദാങ്കികിടയിലുടെ ബാലരുടെ കമ്പിപ്പാര പൊലെയുള്ള ലിംഗം. ഇണിഞ്ഞായി കയറി. വെൽവെറ്റുപൊലെയുള്ള ആ യോനിയുടെ സുവം അവനിൽ സർജിയാനുഭൂതിയുണ്ടാകി. “ഹ..മേ...ആം...ആം...എം...” എന്ന ശാസം മുട്ടിയ സീൽക്കാരത്തോടെ പാർവതിയമ്മ അവനെ സ്വികരിച്ചു. ഒരു നിഖിഷം ബാലൻ ആ അനുഭൂതിയിൽ ലഭിച്ചു അനാജാതത കിടന്നു. കെട്ടുപിണ്ണിത്ത സർപ്പങ്ങളേപ്പോലെ ആ അമ്മായിയും മരക്കും. കിടന്നു. പിനെ അവൻ മെല്ല അടി തുടങ്ങി. തന്റെ കീഴിൽ കണ്ണടച്ചു കിടക്കുന്ന സുന്ദരിയെ ഇം വെട്ടാതെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ ഉരാര ചലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. മുന്നോട്ടുള്ള ഓരോ തള്ളി. സർപ്പവാതിലിലുടെയുള്ള പ്രവേഗമായി അവനു തോന്തി. ഉറയുടെ പലനും ധൂതഗതിയിലായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അരക്കെട്ടിൽ നിന്നുള്ള സുവര്ണതാടാപ്പം ഭോഗിക്കപ്പെടുന്ന പെണ്ണിൽനിന്നുയെന്ന തേണ്ടശബ്ദങ്ങൾ കുടെയായപ്പോൾ അവൻറെ ലഹരി ഉച്ചസ്ഥായിയിലെത്തി.

ഗൽഫിൽനിന്ന് അവധിയ്ക്കു വന്നാൽ ഒരു പെണ്ണിനെ കളിക്കണം. എന്നവൻ പാണേ തീക്കമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈതു വെറുമെങ്കിൽ പെണ്ണിലും സ്വന്തം അമ്മായിയാണ്. തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ പാർവതിയമ്മായി. ഒരു നവവധ്യവിന്റെ നാണ്ഡത്തോടെ തനിക്കു ശരീരം വിശദിത്തങ്ങും. ബാലൻ സ്നേഹത്തോടെ അവരുടെ കവിളിലും ചുണ്ടത്തുമൊക്കെ നക്കി - ആ തുട്ടത കവിളിൽ കടിച്ചു. “എന്റെ സുന്ദരിക്കുട്ടി..” എന്നു വിളിച്ചു. പാർവതിയമ്മയെ താൻ അടിക്കുകയാണെന്ന യാമാർത്തു. അവനെ ഉമത്തന്നാകി. പൊട്ടിയോഴുകിയ വികാരം അവൻ ആയിരു കുതിരകളുടെ കരഞ്ഞെടുക്കി. പാർവതിയമ്മ ഒരു തരം നിർവ്വതിയിലായിരുന്നു. അവരുടെ കരഞ്ഞൾ ബാലരുടെ കൈയിലും. പുറത്തുമുള്ള ഉളച്ച പേശികളിൽ തൊട്ടുണ്ടു. രാമേശൻ പോലെ ദുർബലന്നല്ല ബാലൻ. തന്റെ അകർത്തൃപെട്ട തുടകൾക്കിടയിലുടെ തന്റെ ശ്രീത്വത്തെ ദേശിച്ചു കയറിയിരുന്നു അവൻറെ ‘അതു’ ഇരട്ടിയിലധികം വലുപ്പമുണ്ട്. കാമവേശനായ ബാലൻ അടിയുടെ ശക്തിയും വേഗതയും വർധിപ്പിച്ചപ്പോൾ പാർവതിയമ്മക്ക് ആകെ പിളർന്നു പോകുന്നതു പോലെ തോന്തി. വേദനയിൽ നിന്നു കിടുന്ന സുവം സഹികവെയ്യാതെ “ബാലാം... എന്റെ പൊന്നു മോനേ...” എന്ന തേണ്ടലോടെ അവവുണ്ടെന്നു കെട്ടുപിടിച്ചു. ഹരം മുതൽ ബാലൻ അമ്മായിയെ ആരംതാന്തരിക്കാൻ തുടങ്ങി. പാർവതിയമ്മ ഓരോ അടിയ്ക്കും ചനി പൊക്കിക്കൊണ്ടുതു സഹകരിച്ചു.

ആ മുറിയിലാകെ ആണും പെണ്ണും ഈ ചേരുവോഴുള്ള ശബ്ദങ്ങളായിരുന്നു. “ഹാനു...സു..വമാം... പെണ്ണേ... നിന്നെയടിക്കാണോം” “ഹാവും... എന്റെശരം... എന്റെ കുടാം...” എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നപുരാമെ ബാലരുടെ പെരുക്കുണ്ണ പാർവതിയമ്മയുടെ പുറിൽ കയറിയിരുന്നുപോൾ ശ്രീക്ക് ചക്ക് ശ്രീക്ക് ചക്ക് എന്ന സംഭേദശബ്ദങ്ങളും. ബാലനിപ്പോൾ ഒരു കാട്ടപോതിനേപ്പോലെ തന്റെ ഇരട്ടി പ്രായമുള്ള സുന്ദരിയായ അമ്മായിയെ പണ്ണിരിസിക്കുകയാണ്. അവൻറെ കരം കളഞ്ഞ ആണ്ടത്തെന്റെ അടിയ്ക്കും കിടന്നു പാർവതിയമ്മ തെരഞ്ഞി. അവൻ അവനെ ആവേശത്തോടെ ചുംബിച്ചു.. അവരുടെ നവഞ്ഞൾ അവൻറെ പുറത്

പൊറല്ലുകളേൽപ്പിച്ചു. അവരുടെ ശർഹമാകെ വിനയലൂണായി... യോനികൊണ്ട് അവരുടെ ലിംഗത്തെ ഇറുക്കപ്പെടിച്ചു. “ആാ. അമേ ...എനിക്കു വയ്ക്കുട്ടേണ്ണു....” എന്നു കരണ്ടുകൊണ്ടവരുടെ ശർഹമാകെ കുല്ലുങ്ങിപ്പിച്ചു. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി രതിമുൻചരയുടെ മാധ്യമും അവർ അനുഭവിച്ചു. തന്റെ കീഴിൽ ഇളക്കിമരിയുന്ന അമ്മായിയുടെ വികാരവിസ്മേഘം. സ്വാല്പനേയും കാമസംസ്കൃതിയുടെ കൊടുമുടി കടത്തി. ‘ഹൈരു പൊന്നുമോളേ’ എന്നു പറഞ്ഞതവൻ അവരുടെ മുടിയിൽ വലിച്ചും മുലകൾ ദണ്ടരിച്ചും ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചും അവസാനത്തെ അടികൾ നടത്തി. “ഹാാാാ....ആാ” എന്ന ശബ്ദത്തോടെ നിൽക്കാത്ത പ്രവാഹമായി അവരുടെ ശൃംഖല പാർവതിയമ്മയുടെ യോനിയിലോടൊഴുകി. ഭോഗാനന്തരമുള്ള വിയർപ്പിലും. സുവക്കമായ ആളസ്വത്തിലും, മുങ്ങി ആലിംഗനഖരായി ആ അമ്മായിയും മത്തകനും മയങ്ങിപ്പോയി.

(തുടക്കം)

പാർവതിയമ്മ 2

പുലർച്ചുക്കു തൊട്ടു മുൻപുള്ള യാമത്തിൽ പാർവതിയമ്മ ഉണ്ടിനു. സമലകാലബോധം വന്നപ്പോൾ അവരുകെ വല്ലൂതായി. തൊട്ടുതൽ നഗനായി കിടക്കുന്നുവുണ്ടുനു പുങ്കൾ. അവൻ്റെ മുവത്തു സംക്ഷിപ്തി വിളയാടിയിരുന്നു. ബാലൻ രോമാവുതമായ നേരും ഉറച്ച പേരിക്കളും. അവൻ നോക്കിയിരുന്നുപോയി. പാർവതിയമ്മയ്ക്ക് അവനോട് എത്തൊന്നില്ലാത്ത സ്നേഹം തോന്തി. ഒരു നിമിഷം അവരുടെ കണ്ണുകൾ താഴോട് നിണ്ണി - അവൻ്റെ ഉരങ്ങി കിടക്കുന്നോശും. വലുപ്പുമുള്ള ആശാത്തത്തിൽ തങ്ങി നിന്നു. ഇന്നലെ രാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങൾ ഓർത്ത് ലഭ്യും കൊണ്ടവരുടെ മുവം ചുവന്നു. ദൈവമേ.. എത്തൊരാവേശമാണ് താൻ കാണിച്ചു. തന്നെപ്പറ്റി അവൻ എന്തു വിചാരിച്ചു കാണും?

പെട്ടുനാം പാർവതിയമ്മയ്ക്ക് ഓർമ്മ വന്നത്. ജ്ഞാലിക്കു നിൽക്കുന്ന ജ്ഞാനവമ്മ എത്തൊരായിരിക്കുന്നു. തന്നും സാലനും. ഒരു മുറിയിലാണ് അതിയുറങ്ങിയതെന്ന് ആ തള്ളയെങ്ങാനും. അറിഞ്ഞതാൽ ! പാർവതിയമ്മ വേശം വസ്ത്രമെല്ലാം ധരിച്ചു. അഴിഞ്ഞെല്ലുലെത്തു കിടന്ന മുടി വാരിക്കെട്ടി. ബാലനെ പത്രുക്കെ ചുമലിൽ തട്ടി വിളിച്ചു. ബാലൻ ഗാഡനിദ്രയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടിനു. കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുന്നോൾ അവൻ കാണുന്നത് പാർവതിയമ്മയിയേയാണ്. “ബാലം.. എണ്ണിക്കു.. ജ്ഞാനവമ്മ ഇപ്പോൾ വരും.. നമ്മളെ ഇവ മുറിയിലെങ്ങാൻ കണ്ടാൽ...” പരിശ്രമത്തോടെ അമ്മായി പറയുന്നു. അവരുടെ മുഫമാക്കെ ചുവന്നു തുടക്കിട്ടുണ്ട്. ആ വെളുപ്പുണ്ട് കാലത്ത് അവൻ എന്തു സുന്ദരിയായിരിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുകയാണ് ബാലൻ. എത്തോടെ സുവന്മായിരുന്നു ഇന്നലെ രാത്രി. ബാലൻ വികാരം പെരുത്തു വടക്കായികഴിഞ്ഞതിനും. അവൻ അമ്മായിയെ പിടിച്ചു തന്നിലേക്കുപെട്ടുച്ചു - മടിയിലിട്ടത്തി. അമ്മായിയുടെ മുലയുടെ മാർദ്ദവത്തിൽ അവൻ്റെ കൈപ്പുത്തി അമർന്നു. “എൻ്റെ തങ്കക്കുടം... കുറച്ചുകൂടെ കഴിഞ്ഞു പോകാം.” അവൻ വികാരപരവശനന്നായി പാർവതിയമ്മയുടെ കാതിൽ പറയുന്നു. ചുട്ടുപണ്ടുത പുകയുന്ന അശ്വിപരവതം പോലെയായ അവൻ്റെ മടിയിൽ തണ്ടേ ചന്തി അമർന്നപ്പോൾ - അവൻ തങ്കക്കുടമെന്നു മന്ത്രിച്ചപ്പോൾ - അവൻ്റെ പരത്ത കൈ തണ്ടേ മാറിൽ അമർന്നു തെതിച്ചപ്പോൾ - പാർവതിയമ്മയ്ക്കു സമന്നില തെറ്റുന്നപോലെ തോന്തി. ബാലനു വിണ്ടും വണ്ണങ്ങാളും അഭിവാബയിൽ ശരീരമാകെ പൂളക്കം കൊണ്ടു. പക്ഷേ പെട്ടുനാവരിയാർത്ഥിക്കുന്ന തിരിച്ചേത്തി. “ഇപ്പോൾ വേണ്ടാട്ടോ... മോനിപ്പോ മുറിയിൽ ഹോ... ആ തള്ളയിപ്പോഴേത്തും.” അമ്മായി മോനെന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ ബാലനു എന്തോ ഒരു രസം തോന്തി. അവനവരെ പലതും ചെയ്യണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അമ്മായി പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ജ്ഞാനവമ്മയർക്കങ്ങാനും സംശയം തോന്തിയാൽ സംഗതിയാകെ ശുഭ്യമാലാകും. എന്നാലും ബാലൻ ഹരം കേരി നിൽക്കുകയാണ്. തെല്ലാങ്ക ശൃംഗാരഭാവത്തോടെ അവൻ “ഒക്കു താ.. എന്ന പോവാം.. രാത്രി വരെ കാതിരിക്കാനുള്ളതല്ലോ” എന്നു പറയുന്നു. പാർവതിയമ്മയാകെ നാണിച്ചു പോയി. ധ്യതിയിൽ അവൻ്റെ കവിളിൽ ചുണ്ടുപെട്ടുചുംബനു. അവരുടെ ചുവന്ന മാർദ്ദവമാർന്ന അധികാരിയും അവൻ കടിച്ചിറുന്നു. അവൻ്റെ കൈ അവരുടെ തുടയിട്ടുകിൽ അമർന്നു പരതാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തയ്യമായപ്പോഴേക്ക് സംഗതി ഇവിടെയെന്നും നിൽക്കില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പരവതിയമ്മ കിതപ്പോടെ കുതൻ മാൻ എണ്ണിയ്ക്കുന്നു. “ഒന്നു പോവുട്ടോ.. തോൻ കാപ്പിയുണ്ടാക്കിത്തരം” എന്നു പറഞ്ഞവർ മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നു. അമ്മായി നടന്നു നിഞ്ഞുന്നതു ബാലൻ ശ്രദ്ധക്കുകയായിരുന്നു. എത്തോടെ വലിപ്പംബനവരുടെ കുണ്ടിയക്ക്. അതിന്റെ അട്ട്. ഇന്നു പതിവിലും കുടിയപോലെ ബാലനു തോന്തി. അമ്മായിയുടെ കൊഴുത്ത ചത്തികളുടെ താളംശി ബാലൻ സിരകളിൽ പടർന്നു കേരി. അതിന്റെ നഗരുപം എണ്ണിനെയിരിക്കുമെന്നവൻ സങ്കർപ്പിച്ചു നോക്കി. ഇനി മുതൽ ഇതെല്ലാം ഏതു തിരിയിലും തനിക്കാസ്വദിക്കാമെന്ന ചിത്ര അഭവന ഹർഷപ്പുളക്കിതനാക്കി.

സന്തം മുറിലേക്കു പോയികഴിഞ്ഞിരുന്ന ബാലനു പാർവതിയമ്മ കാപ്പി കൊണ്ടുകൊടുത്തു. ആദ്യരാത്രി കഴിഞ്ഞെ നവവയ്യവിനെപ്പോലെ ലഭ്യുംവതിയായിരുന്നു അവരുടെ ബാലൻ കണ്ണുകളിൽ നോക്കാനായില്ല. ബാലൻ വിണ്ടും കേരിപ്പിടിക്കാനൊരുജാഡിയപ്പോൾ “അങ്ങും.. ഇപ്പോൾ വേണ്ടാട്ടോ..” എന്നു പറഞ്ഞവർ കുതൻമാൻ. പ്രഭാതശൃംഖലക്കായി ദർത്താവിന്റെ മുറിയിൽ പോയ പാർവതിയമ്മയ്ക്ക് പെട്ടുന്ന അശായമായ കുറ്റബോധം തോന്തി. മുപ്പതു വർഷത്തെ ആസ്ത്രജൂഡിവിത്തതിൽ ആദ്യമായി താൻ ദർത്താവിനെ വരചിച്ചിരിക്കുന്നു. ദർത്താവപ്പോരുത്ത പുങ്കൾ

തന്റെ ഇതു വരെ കാത്തു സുക്ഷിച്ച പാർത്തും കവർന്നെടുത്തിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ.. എന്നൊരു തെറ്റാണ് തനിക്കു പറ്റിയിരിക്കുന്നത്! പരപ്പുങ്ങളുമായി വേദ്ധപ നടത്തിയെന്നു മാത്രമല്ല, അതിൽ ആനന്ദം കണ്ണടത്തുക കുടുക്കാവുമോശോ? അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്ന ഭർത്താവിശ്രീ കാലിൽ പിടിച്ചു മാപ്പ് പറഞ്ഞു ഇനിയൊരിക്കലും ഇതുണ്ടാവില്ലെന്നു സത്യം. ചെയ്യാലോ? തനിക്കെതിനു കഴിയുമോ? ബാലൻ കയറ്റേതാടെ കേരിപ്പിടിക്കുമോശീ.. ചുംബനാജശ്രേകാണ്ഡു പൊതിയുമോശീ .. അമ്മായി എന്നു സ്നേഹരഹത്താടെ വിളിക്കുമോശീ .. ചെറുക്കാൻ തനിക്കു കഴിയുമോ?

പതിനേട്ടു വയസ്സിലായിരുന്നു പാർവതിയമ്മയുടെ വിവാഹം. രാമൻ നായർക്ക് മുപ്പത്തിരെയാവതു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. കഷ്ണിച്ചു പോയ താവംഗിലെ സാമ്പത്തിക പഠയിന്തയായിരുന്നു പാർവതിയെ ഇരട്ടി വയസ്സുള്ള ആളിന് കൊടുക്കാനുള്ള തിരുമാനത്തിനു പിന്നിൽ. ലോകമെന്തെന്നറിയാത്ത കൊല്ലുന്നെന്നയുജോഡു പാവം പെണ്ണോയിരുന്നു പാർവതി. രാമൻ നായർ നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. സൗരപം കൂഷിയും പൊതുപ്രവർത്തനവുമൊക്കെയായി കല്പാണമങ്ങുന്നിണ്ടുപോയി. ആസ്ത്രം രോഗിയായിരുന്ന രാമൻ നായർക്ക് എപ്പോഴും. അസുവമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ശാന്തിലഭനു. ആരേയും എപ്പോഴും സഹായിക്കാൻ സദാ സന്നദ്ധവാനുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽപ്പോലും. പാർവതിയോടു കയറ്റെത്തു സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ഇതുകൊണ്ടാക്കേ തന്നെ ദാനവുജീവിതത്തിൽ പാർവതിയും അതുകൂടിയെന്നു. ഒരിക്കലും തോന്തിയില്ല. കൂട്ടികളില്ല എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു വിഷമം. ഭാര്യയും. ഭർത്താവും. തമിലുള്ള ശാരീരിക ബന്ധം ദാനവുത്തിലെ ഒരു കർത്തവ്യം മാത്രമായാണ് പാർവതി കണ്ടിരുന്നത്. ആ ബന്ധം തന്നെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ അവക്കു വിവാഹജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിരുന്നുള്ളു. രാത്രിയുടെ കുറിക്കിൽ ചിലപ്പോൾ രാമൻ നായർ പാർവതിയുടെ മുല പിടിക്കും. എന്തേ പോറു എന്നാക്കേ സ്നേഹരഹത്താടെ വിളിക്കും. എന്നിട്ടു മീതെ കേരി കിടക്കും. പാർവതി മുണ്ടുപെണ്ണി കാലുകൾ അക്കത്തിരക്കാടുകൂം. തന്റെ മേതയുടെ അദ്ദേഹം എന്നൊക്കെയെന്നു കാട്ടിക്കും. നിമിഷങ്ങൾക്കും എല്ലാം തീരു. കിതപ്പോടെ മാറിക്കിടന്ന് ഭർത്താവ് ഉറഞ്ഞുമോഴും. പാർവതിയും നിരശയെന്നു. തോന്തിയിരുന്നില്ല. ചെറിയ തോതിൽ സംതൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നതാനും. സ്നേഹവാനായ ഭർത്താവിന് തനിൽ നിന്നു സുവം കിട്ടിയെന്ന അറിവ് .. പിനെ സംരക്ഷിക്കുന്ന പുത്രങ്ങളുള്ള സന്ദർഖവും. അതു നൽകുന്ന സുരക്ഷിതത്വവും. ദാനവുസുവമെന്നാൽ ഇതാണൊന്നാണ് ആ സാധ്യ സ്രീ വിചാരിച്ചിരുന്നത്.

ഇന്നലെ വരെ.....

ഇന്നലെ ആദ്യമായി പുത്രജാവേഗത്തിന്റെ കാരിന്നവും മാധുര്യവും പാർവതിയും അറിഞ്ഞു. അനുഭൂതിയുടെ കാണാക്കയുണ്ടായിൽ മുണ്ടിപ്പോയ ആ നിമിഷങ്ങളിൽ.... സകൽപ്പുങ്ങൾക്കെതിരുമായ നിർവ്വുതിയിൽ ശരിവും മനസ്സും. ഒന്നിച്ചു പൊട്ടിത്തെറിച്ചപ്പോൾ... ജൈവസന്ധാരണത്തിനു വേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആശീസപൊൻ വേദ്ധപ്രയുടെ തമാർത്ഥ പൊങ്കളെന്നെന്നവർ മനസ്സിലാക്കി. ഇന്നിയതിന്നിന്നുള്ള പിന്നോക്കം പോകൽ അസാധ്യമാണെന്നുമവർ തിരിച്ചിരിഞ്ഞു.

പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ മുൻയിൽ ചെന്ന് ഒരു സിഗരറ്റ് കൊള്ളുത്തി പുകയുതി വിട്ടുമോഴും. ബാലൻ മനസ്സു നിരായ അമ്മായിയുടെ ചുട്ടും മണവുമായിരുന്നു. ദെശ്സായി നിൽക്കുന്ന ലുക്കിയുടെ മേൽ അമ്മായിയെ സകൽപ്പിച്ചു് പരയു ഉഴിഞ്ഞു സുവിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾക്കും പുറത്താരെ വിളിക്കുന്ന ശസ്ത്രം കേട്ടു. ധൂതിയിൽ അഭ്യർവ്വേര ധരിച്ചു് ലുക്കി മടക്കിക്കുത്തി ബാലൻ പുമുഖത്തെന്നു ചെന്നു ജൂനുവമും വരിപ്പു!!1... പ്രയുൻ പരിഞ്ഞത്തിന്റെ അർത്ഥം മുഴുവൻ തലയിലേഡ്കു കയറിയപ്പോൾ ബാലൻ മനസ്സിനാക്ക സുവകരമായ കൂളിനുംവെള്ളു്. പുമുഖത്തിന്റെ വാതിലടച്ചവൻ ഭദ്രായി കൂറിയിട്ടു. വിവരമറിയിക്കാൻ അമ്മായിയെ തേടി അക്കത്തെട്ടു പോകുമോശീ അവൻ്തേ കാലിൽ സ്പ്രിംഗ് ഘടിപ്പിച്ചപ്പോലെയായിരുന്നു. വിട്ടിൽ മറ്റാക്കില്ലോ.. പോയി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു് കാതിൽ സാന്നാഷ്വാര്ഥത അറിയിച്ചാലോ?

ചെറ.. അമ്മായി കൂളിക്കാൻ കേരിയിരിക്കുന്നു. ബാലൻ വിഷണ്ണനായി തിരിച്ചു നടന്നു. അമ്മാമൻ മുൻിയുടെ പോകുമോശീ അവനു നേരിയ വിഷമം. തോന്താതിരുന്നില്ല. പാവം അമ്മാമൻ... ആ നല്ല മനുഷ്യൻ സംസ്കാരത്തിൽ പോലും കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിട്ടിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്... സത്യത്തിൽ കഷ്ടമല്ലോ? തന്റെ അമ്മയുടെ പ്രായവും

സമാനവുമല്ലോ പാർവതിയമ്മായിക്ക്! അമ്മാൻ ബോധവിപ്പാതെ കിടക്കുമ്പോൾ അവരെ തന്റെ കാമസംരൂപ്തിയക്കായി ഉപയോഗിക്കുക!! താനെന്നൊരു ജീവിയാണ് ! ഇത്തരം വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ കടന്നുകൂട്ടുമ്പോൾ തന്നെ തന്റെ ആസക്തി കുറയുകയല്ലോ ചെയ്യുന്നത്.. പതിനൊട്ടു വർഷിച്ചു വരികയാണെന്ന് ബാലൻ മനസ്സിലാക്കി. ഷപ്പൂഡിക്കറിയിൽ തന്റെ കാമാവേശം പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന പോലെയായിരിക്കുന്നു. അവൻ യാന്തികമായി നടന്നുനീങ്ങിയത് കൂളിമുറിയിലോടാണ്. കൂളിമുറിയക്ക് മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ബാലൻ ഷവരിന്റെ ശശ്പം കേശക്കാം. ഇരുയിടെ തന്റെ പുതുക്കിപ്പണിയിച്ചു കൂളിമുറിയിൽ ഷവാം. ഫേണസൗമ്യമല്ലോട്. അമ്മായി സന്ദയായിട്ടാണോ കൂളിക്കുന്നത്? പുതിയ വാതിൽ ഇനിയും വെച്ചിട്ടില്ല. വിടവിലൂടെ ഒളിഞ്ഞു നോക്കിയാലോ? വാതിലിൽ മുടി തുരക്കാൻ അല്ലെന്തിച്ചാലോ? അവൻ വാതിൽ തുരന്നു തങ്മോ? ഉണ്ടക്കിൽ തന്നെ ആദ്യം വന്നും ധർച്ചിട്ടേ തുരക്കുകയുള്ളൂ. പഴയ വാതിലിന് ചെറിയോരു കൊള്ളുതെയുള്ളൂ. ചെറിയോരു കുമ്പ മതി അതു തുരക്കാൻ. എങ്ങിനെയും അകത്തു കയറിക്കുടണം... ഒരു ചീഫ്പോ മറ്റൊരു മതിയായിരുന്നു.

സന്ധായ കൊഴുതു മേനിയിൽ ഷവരിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളം വിശുദ്ധോൾ പാർവതിയമ്മയ്ക്കാക്ക നിറുലനുഭവപ്പെട്ടു. ഇനംലെ അനുഭവിച്ച രതിസുവത്തിന്റെ ബംകിപ്പത്രം! ബാലൻ എവിടെക്കയോരു കുടിക്കുകയും സെതർക്കുകയുമാക്കുക ചെയ്തിരുന്ന് ഫലം. ചന്തി മുടിക്കിടക്കുന്ന തന്റെ കാർക്കുതൽ പിഴിഞ്ഞു മുന്നോട്ടിട്ട് കൂളി നിർത്തുതാനോരുമോശൻ പുറത്തൊരുക്കാം. കേശക്കുന്നത്. തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോഴേക്കും വാതിൽ തുരന്ന് അകത്തു പ്രവേശിക്കുന്ന പുഞ്ചങ്ങനേയാണവൻ കാണുന്നത്!! “അയ്യയ്യോ...” എന്നാവർ ഉരക്കെ വിളിച്ചുപോയി. “ചെ വെക്കാതെ... ഈതു എന്നാം.. പേടിക്കണ്ടു...” എന്നു പറയുന്ന ബാലൻ അതജുതുസ്ഥാനായി നോക്കി നിന്നു പോയി. ആട്ട മനോഹരമായിരുന്നു ആ ദൃശ്യം. അവൻ ആദ്യമായാണ് നന്ദായ സ്റ്റീഗർഡ് ഇതു അടുത്തു കാണുന്നത്. നീണ്ട മുടി മുന്നിലോട്ടിട്ട് ... കൊഴുതു വെള്ള മുലകളിൽ എടുത്തു നിൽക്കുന്ന കുറുത്ത മുലകളുംകൾ... കണ്ണുകളിൽ അവരുട്ടും നേരിയ ഭീതിയും.. അങ്ങു താഴെ കുറുത്തു നന്നുത്ത രോമക്കാടിൽ ഒഴിപ്പിച്ച ഗോപ്യത്. ആ സൗംഘ്യാമത്തെ പൂർക്കിപ്പുമന്നെന്നു സ്വന്തമാക്കാൻ അവൻരു ദേഹവും മനസ്സും വെന്നി.

ആദ്യത്തെ സെട്ടുൽ മാറിയ പാർവതിയമ്മ ഇപ്പോഴാക്ക നാണത്തിൽ കൂളിച്ചു നിൽക്കയോരു. കൈകൾ കൊണ്ട് തന്റെ മാറും ശുപ്പിലാഗവും മരയ്ക്കാൻ അവൻ വ്യമാസ്ത്രം. നടത്തിനോക്കി. ബാലൻറെ തീവ്രമായ നോട്ട്. കണ്ണു നാണിച്ച് പാർവതിയമ്മ പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. “എ.. എനിക്കു വയ്ക്കു.. പുറത്തു പോവുടേം...” ബാലൻറെ ദാഹം. ശമിപ്പിക്കാമെന്നാണ് പാർവതിയമ്മ കയറ്റിയതെങ്കിൽ ഫലം. മരിച്ചാണ്. തിരിഞ്ഞു നിന്ന അമ്മായിയുടെ രൂപം മുൻപെതേതിന്റെ പതിനൊട്ടു മനോഹരമായിരുന്നു... നിരാപടലങ്ങളെ മത്തു പിടിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. വെള്ളക്ക്ലൈം മിനുസവും വെള്ളയുടെ മാർദ്ദവുമുള്ള പുർണ്ണനഗമായ മാസള നിതംബും!! നീണ്ട പിടവിന്റെ ഇരുവശത്തുമായി പ്രാശശാഖിരൊമായ വിരിഞ്ഞ പത്രികൾ!! ആ വെള്ളക്കൾ പശ്ചിത്തങ്ങളെ കൂടിക്കാൻ കഴിവും. കുത്തത്തമുള്ളവനു സമ്മാനമെന്നോണം. താഴെ ദേശിണരേമങ്ങളാൽ പൊതിഞ്ഞെ യോനിതു! പട്ടകിശവനെപ്പോലും. കാമത്താൽ ഇലിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. വെറും ഇരുപത്തിനാലുകാരന്റെ കാര്യം. പിനെ പരിയാനുണ്ടോ. വാനരവശത്തിലൂടെനീളും. സുരത്തതിനു മുന്നോടിയായി പെണ്ണ് ആണിനു പിന്തിരിഞ്ഞു നിതംബനിവേദനം. നടത്തുക പതിവാണ്. ഇരു വഴഞ്ഞിക്കൊടുക്കലാണ്’ ആണിനെ ഉത്തേജിപ്പാതെ പരമകാജ്ഞയിലെത്തിക്കുന്നത്. സന്തുത്തിൽ പാർവതിയമ്മ അറിയാതെയാണെങ്കിലും. ചെയ്യുതെയാണ്. പ്രാക്കുതവികാരം. കൊണ്ടു വിർപ്പി മുടിയ ബാലൻ വന്നും പരിച്ചാരി മുന്നോട്ട് നീണ്ടി.. പഴയ പടകപ്പുലിലെ പീരങ്ങി പോലെ എണ്ണിറ്റു നിൽക്കുന്ന അവൻറെ ലിംഗത്തിന്റെ അറും ശുശ്രൂഷാർ ദ്രാവകത്താൽ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. മുഗ്രിയമായ അവേശത്തിന്റെ കിതപ്പോടെ അവൻ മാതൃത്വലുഡ്യായ സുന്നം. അമ്മായിയെ പിരുകിൽ നിന്നു കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. പട്ടമെത്തയിൽ ഇരുവുലക്കയെന്ന പോലെ അവൻരു കാമം. അവരുടെ മുദ്രാമേനിയിൽ അമരന്നു. മനസ്സിൽ നിന്നു സ്വന്തമായെന്നോണം. അവൻരു ശരീരം. ഉരച്ചിലിന്റെ ആസ്വാദനം. തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

“അയ്യോ എന്ന വിടു.. ദേ.. ആരോല്ലും വങ്ങം... ഇംഗുവമം.”

“ഇംഗുവമം ഇന്നു വരിക്കു... നമ്മളു മാത്രയുള്ളൂ... അമ്മായി പോടിക്കണം...”

”വിടുട്ടോ.. എന്നെന്നു കൂളിച്ചോട്ടു... എന്നിട്ടു വരും യുദ്ധോ“

ബാലൻ അവക്കുട മുലകൾ കഷക്കിയുടക്കുകയാണ്.

”എനിക്കു സഹിക്കുന്നില്ലമ്മായി...“

”അയ്യോ.. ഇവിട്ടോ... എനിക്കു വയ്ക്കു... വിടുകൂട്ടി നിലത്താക്കു മണ്ണു“

”കിടക്കണംഡാ... പൊന്നുമോളും... കുന്നിഞ്ഞു നിന്നു താ... ഒ ഇവിടെ.“

ബാലൻ അവരെ ക്ഷോസറ്റിലോട്ടു കുന്നിച്ചു നിർത്താനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്.

”എൻ്റീശ്വരാം...എന്താക്കെയോണി കാണിക്കുന്നോ...“

ക്ഷോസറ്റിന്റെ മേൽ നിന്നുഹായായി രണ്ടു കൈക്കയ്ക്കു... ഉഡനി നിൽക്കുകയാണിപ്പോൾ പാർവതിയും പുരിണമയും കീഴിടങ്ങലായിരുന്നു അത്. എന്തൊരു വൃത്തിക്കേടാണിൽ... കക്കുസിനു മേൽ... ഇങ്ങനെ

”ഹാാാ. അയ്യുയ്യോം...“

”ഹരണ്ടു..യണ്ണായീ“

അവക്കുട സ്ത്രീത്വത്തിലേക്കു ബാലൻ ദിംഗ്രപ്രവേശം നടന്നു കഴിഞ്ഞു. അവൻ ഭോഗപലനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പുട്ടും താങ്കോലും പോലെ തിക്കണ്ണ പാകമാണ് അമ്മായിയുടെ ഫോനിയും. മത്തകൾം ലിംഗവും. അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പാർവതിയമയുടെ നാൽപ്പുത്തിയെട്ടു വയസ്സുള്ള പൂർ യുവതുത്തിന്റെ രക്തം കൊണ്ട് വിജ്ഞാനിതമായ ബാലൻ കുലച്ച കുണ്ണരെ പുരിണമയും. ഉർക്കോള്ളാൻ പാടുപെട്ടു, പാർവതിയമയുടെ ചാരികൾക്കിരുവശവും. പിടിച്ച അവരെ സ്വീഡിലിട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ബാലൻ കിതപ്പു കൂടി വന്നു. അടിയുടെ ശക്തിയിൽ പാർവതിയമയുടെ തല നിവർത്തി വെച്ച ക്ഷോസറ്റിന്റെ കവറിൽ ചെന്നിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവക്കുട കെട്ടിണ്ട കേശഭാരം നിലത്തുകുടിന്നിണ്ടിരുന്നു.

”ഹാവു.... ബാലാ.... പാരു... എനിക്കു വയ്ക്കു...“

”ഹാ.... ഹരനു കുണ്ടിയാ... മോളേ.. ഹരണ്ടു അമ്മായിപ്പേണ്ണു“

അടിയുടെ ശക്തിയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ ഉഡിപ്പോന കുണ്ണ വിണ്ണും വിണ്ണും ശക്തിയോടെ തള്ളിക്കേറ്റി ബാലൻ അമ്മായിരെ ഉഡക്കി. ഇപ്പോൾ ഇരുവരും സകലതും മറന്നു രതിസുവത്തിലേർക്കുടിച്ചിരകയാണ്. കന്നിമാസത്തിലെ പട്ടികളേപ്പോലെ ആ അമ്മായിയും മത്തകനും മിമുനം നടത്തി.

പാർവതിയമ ക്ഷോസറ്റിന്റെ വൃത്തിക്കേടല്ലോ മറന്നു. യോനിനാളത്തിലും കയറിയിരിങ്ങുന്ന ആണ്ടത്തവും. സാമ്പൂർണ്ണമായ കീഴിടങ്ങലിന്റെ സുവവും മാത്രമാണ് അറിഞ്ഞു. ദേഹമാസകലം വെദ്യുതിപ്രവാഹം പോലെ പടർന്നു കേരുന്ന രതിമുർച്ചയുടെ മിന്നാപിണാങ്കക്കൾക്കിടയിൽ “ബാലാ ഏണ്ടു ബാലാാം...” എന്നു വിളിച്ചവർ തേങ്ങാം. അമ്മായിയുടെ ഫോംബും കുണ്ടിയിൽ മുഗ്ഗിയമായി അവസാന അടികൾ നടത്തിയ ബാലൻ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മധുരമായ - മോഹാലസ്യത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തുന്ന ഒരിക്കലും തീരാത്തപോലെയുള്ള ശൃംഗാർമമനുണ്ടായി.

പാർവതിയമ ആലസ്യത്തോടെ ക്ഷോസറ്റിനു മുകളിലേക്കു ചാണ്ടിക്കുന്നു പോയി. അവക്കുട പുരത്തോട്ടു ക്ഷീണിത്തനായ ബാലനും. അവക്കുട ചന്തിയുടെ പുരത്താക്കു ബാലൻ ശൃംഗം ഷുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏറെ നേരം അവരങ്ങിനെ കിടന്നു.

“ഇനിയെന്നു കൂളിച്ചാലോ” അവസാനം സ്നേഹത്തോട് അവക്കുട കവിളിൽ ഉമ്മ വെച്ചു കൊണ്ടു ബാലൻ പറയുന്നു.

ചെറു ചിരിയോടെ അവർ എന്നിട്ടു ഷവറിനടിയിലേക്കു നീങ്ങി.

(തൃടക്കം)

www.kambikuttan.net

www.kambikuttan.net

www.kambikuttan.net

പാർവതിയമ്മ 3

ബാലന് ഒരു ദിവസത്തേക്ക് പാറ്റുപോർട്ട് പുതുക്കാനായി കൊച്ചിയിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. ഈ വിരസമായ രണ്ടു നാൾ പാർവതിയമ്മയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഓരോ നിമിഷവും അവർ ബാലൻ്റെ സാഹിപ്പം കൊതിച്ചു. രാത്രിയിൽ അവൻ്റെ ധൂശശരീരത്തിന്റെ ഭാരതത്തിലമർന്നു തെരിയാനുള്ള ഭാഗങ്ങളാൽ അവക്കു ദേഹമാകുക വിഹാലമായി. തലയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അതു ബാലനണ്ണനു സകൽപ്പിച്ച് പുർത്തികരിക്കാത്ത മോഹവുമായി അവർ രാത്രികൾ തള്ളിന്നീക്കി.

ബാലനും വിട്ടിൽ തിരിച്ചെത്താൻ യുതിയായിരുന്നു. അവൻ എത്തിയപ്പോൾ പാർവതിയമ്മ വിട്ടിലില്ലായിരുന്നു. ഈന് അമ്മാമൻ്റെ പിറന്നാളാണ്ണന് അവർ പാഞ്ചത്തിരുന്ന കാര്യം. ബാലൻ ഓർത്തു. അവലുത്തിൽ പ്രോയതായിരിക്കും. പാവം അമ്മായി.. ദൈവത്തിനോടു മാറ്റു ചോദിക്കുകയായിരിക്കും. അമ്മായിക്കിനിയും. കുറുശോധം. മാറിയിട്ടില്ല. അതിൽ അതുത്തെപ്പുടാനുണ്ടോ? തനിക്കു തന്ന ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെ തൊന്തരിപ്പേ? അമ്മാമനോടുള്ള സ്നേഹവും കടപ്പറ്റും മരക്കുന്നതെങ്ങിനെ? എങ്കിലും. അമ്മായിയെ കാണുംവോൾ.. അവക്കു സാഹിപ്പവും. പെണ്ണിമണവും. അനുഭവിക്കുംവോൾ.. തനൻ വെറുമോരു ആൺമുഗമായി മാറ്റപ്പോവുന്നു. മാത്രമല്ല, അവർ തന്റെ ട്രിയപ്പുട് അമ്മാമൻ്റെ ഭാര്യാണണ്ണനാർക്കുംവോൾ തന്റെ കാമാവേശം പല മടങ്ങു വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ആലോച്ചിക്കുംവോൾ തന്ന ബാലൻ വികാരം. ഉണ്ടനു തുടക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പാർവതിയമ്മായി വരുൻ അക്ഷമനായി കാത്തിരിക്കയാണവൻ.

പാർവതിയമ്മ തിരിച്ചെത്തി. ബാലൻ്റെ മുറിയിൽ ശബ്ദം കെട്ടു .. അവൻ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുംനു ഒരു കോറിത്തർപ്പോടും അവർ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാലും. അവർ നേരു പ്രോയത് ഭർത്താവിഞ്ഞേ മുറിയിലേക്കാണ്. ബോധമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ അവലുത്തിലെ പ്രസാദം തൊടുവിച്ചു .. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി നോട്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ കാലുകൾ തൊട്ടു വരിച്ചു... മനസ്സിൽ വിണ്ണും മാറ്റു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ബാലൻ്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി.

തന്റെ മുറിയിലെത്തിയ അമ്മായിയെ ബാലൻ അവേശത്തോടെ നോക്കിയിരുന്നുപോയി. പൂജിയില്ലക്കര മുണ്ടുചൂത്ത് നെറ്റിയിൽ ചട്ടനക്കുറിയണിഞ്ഞ് നന്ദി മാറാത്ത നീണ്ട മുടി അറ്റം. തുന്നു കെട്ടി മലയാളിയുടെ സാഹസ്രസകൽപ്പത്തിന്റെ പ്രതീകമനോന്നം. അവർ ബാലൻ്റെ മുൻപിൽ നിന്നു.

“ഈ പ്രസാദം തൊടു ... അമ്മാമൻ്റെ പെറന്നാളം ഈന്..”

ബാലൻ നെറ്റി കുന്നിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. പാർവതിയമ്മ അവരെ ചുമനം തൊടുവിക്കാൻ പോകുന്നതിനിടയിൽ അവരെ അവൻ തന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

“എനിക്ക് വേണ്ടത് ഈ ദേവിട പ്രസാദമാണ്”

അവൻ്റെ പിടി മുറുക്കുന്നു. അവനവക്കു നെറ്റിയിൽ ചൂംബിക്കുന്നു.. അവൻ്റെ കൈ അവക്കു പിന്നിലെ മാസളതയിൽ വിഹരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവൻ അവരെ കുടുതൽ ചേർത്തു പിടിക്കുന്നു.

“ഈനു വേണ്ടാ മോനെ.. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെറന്നാർ ദിവസമ്മേ... ഇന്നനീകു വയ്ക്കാം...” പാർവതിയമ്മ മനസ്സിലുംനിന്നുംവെയാണേല്ലും പറഞ്ഞാല്ലുംകുന്നു.

“രിതത്തിൽ മതി.. എത്ര ദിവസായി... ഫീസ്...”

“അയ്യോ... ഈനു മാത്രം വേണ്ടാടോ... ദൈവം പോറുകമില്ല... ഇന്നനേന വിടു..”

”ഞാൻ അങ്ങനെത്തെയാനും ചെയ്തില്ല... സത്യം.. എൻ്റെ ദേവിയെ ഇങ്ങനെ കാണുന്നുമെന്നു മേഖലിച്ചോട്... ഇപ്പോൾ വിടം... ഒരു പത്രു മിനുട്...“

പാർവതിയും പറയു അയകുകയായിരുന്നു. എന്നാല്ലോ എന്താണവൻ്റെ ഉദ്ദേശം?

“ദേ... ഇവിടെ കിടക്ക.. മുണ്ടാനും ഉറരണം... പൊന്നുമോള്ളേ“

അവൻ അവരെ കിടക്കയിൽ ഇരുത്തി.. പിന്നെ പറയു കിടത്തി. മലർന്നു കണ്ണടച്ച് പാർവതിയും കിടന്നു. ഇനിയെന്തോന്നു ആകാംഷയോടെ. ബാലൻ അവർക്കുണ്ടിൽ ചെറിഞ്ഞ് അവരേക്ക് ചേരുന്നു കിടക്കുന്നു.

ബാലൻ പാർവതിയുമുണ്ടും പാവാടയും തെരുത്തു പൊകുകയാണ്. നശമായ തടിച്ച വെള്ളത്തുടക്കൾ അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ അവേശാന്തരം കോരിക്കുടിക്കുകയാണ്. ആ മിനുസമാർന്ന സുഖത്തുടക്കളിൽ അവൻ പറയു തലോടുന്നു. തന്റെ ലൂക്കി വലിച്ചുറി അവൻ ഒരു കാൽ അവരുടെ മേലാട്ടു വെയ്ക്കുന്നു.

പാർവതിയും ഇപ്പോഴും കണ്ണടച്ച് കിടക്കുകയാണ്. ബാലൻ്റെ പെത്തത വികാരം തന്റെ തുടയിൽ അമരുന്നതും അവൻ തന്റെ കവിളത്തും മുടിയിലുമൊക്കെ ഉമ്മ വെക്കുന്നതും അവൻ്റെ കൈത്തുറ്റു കരം തന്റെ മുലകളുടെ മാർദ്വത്തിൽ പതിയുന്നതുമൊക്കെ അറിയുന്നോഴും. അവൻ കണ്ണു തുറന്നില്ല. അവൻ തന്റെ ബൈസണസഹജീവിയായ വികാരങ്ങൾ പരമാവധി നിയന്ത്രിക്കാൻ പട്ടേപ്പട്ടകയായിരുന്നു. ശരിക്കും പാശ്ചാത്യ മതകൾക്ക് പെത്തത ലിംഗം ഗ്രഹിച്ച് തൊടുഴിയാൻ അവരുടെ കൈകൾ തരികുകയായിരുന്നു. അവരുടെ യോനിയാകെ മദ്ധുലം കൊണ്ടു നന്നാക്കിക്കയാണ്. എങ്കിലും പാർവതിയും പിടിച്ചു നിന്നു. ഇന്നും ഇന്നും ദിവസം .. താനായി നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

ബാലൻ പത്രുക്കെ അനങ്ങിതതുടങ്ങി. അമ്മായിയുടെ തടിച്ച തുടയുടെ മാർദ്വവം അവൻ ആസുഡിച്ചു തുടങ്ങി. തുടയിൽ ലിംഗം അമർത്തിയുരസ്യാഭ്യാർ അതിനുസൃതമായി അവൻ അവരുടെ കൊഞ്ഞതു മുലകൾ തന്ത്രക്രമാണിരുന്നു. പാർവതിയുമായിയുടെ മാറകഗസ്യം. അവൻ നീണ്ട ശാസ്ത്രിലും വലിച്ചെടുത്തുകുകയാണ്. നീലിലുംഗാഡി വെളിച്ചെല്ലായും. ചടനവും. തുളസിക്കത്തിൽ കക്ഷത്തിലെ വിയർപ്പുമെല്ലാം. ചേരുന്ന മത്തു പിടിപ്പിക്കുന്ന മണം.... കണ്ണടച്ച് സഹകരണമില്ലാത്ത കിടന്ന അമ്മായിയെ അവൻ ചുണ്ടില്ലോ മുവത്തുമെല്ലാം. തുടക്കും ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ടു മുടി.. വികാരത്തുള്ളിച്ചയിൽ മുലയിലെ ഹോർണ്ണടിയുടെ ശക്രി കൂടിയപ്പോൾ “ഹാ. ഹാവു..” എന്നവൻ പറഞ്ഞു പോയി.

“എന്നോട് തീരെ ഇഷ്ടല്ലോ?” ബാലൻ അവരുടെ ചെവിയിൽ ചെറുതായി കടിച്ചു കൊണ്ടു മന്ത്രിക്കുന്നു.

“അയ്യോ.. എൻ്റെ കുട്ടി.. എന്നോട്.. ഇങ്ങനെ പറയല്ലോ... എനിക്ക്... എൻ്റെ ജീവനാണ്..“

“പിന്നെന്നും ഇങ്ങനെ... ഒരു സ്നേഹാല്ലാതെ...“

പാർവതിയും ബാലനെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. വികാരവായപ്പോരുന്നുള്ള പെണ്ണീൻ്റെ പൂണ്ടാരൽ... . ബാലൻ്റെ നന്നത്തു കഴിഞ്ഞ കുണ്ണു അമ്മായിയുടെ ഇടത്തെ തുടയിൽ തെന്നിരതെന്നി കളിക്കുകയാണ്. പാർവതിയും അവനെ സഹായിക്കാനേന്നോണം. മറ്റൊരു കുട്ടി അവൻ്റെ ത്രസിക്കുന്ന വികാരത്തോടു ചേരുതു പിടിച്ചു കൊടുത്തു. ആ വെള്ളത്തുടക്കൾക്കിടയിലുള്ള ഇരുക്കത്തിൽ ഉള്ളിയും കേരീയും ബാലൻ കളി തുടങ്ങി.

ബാലൻ സാധാരണ ചെയ്യാറുള്ളത് പലപ്പോഴും തലയിണായിൽ സാമാനമുരച്ചിട്ടാണ്. അവൻ്റെ സുഹൃത്ത് അലി കഴിഞ്ഞ തവണ നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ ഒരു പത്രം തന്റെ തുടയിൽ വെച്ചു കാഞ്ഞു. പറഞ്ഞിരുന്നു. അരക്കൽ എന്നോ മറ്റാണ് അവൻ അതിനെ വിളിച്ചത്. എന്നാൽ ഒരു ഒരു ശ്രീയുടെ - അതും അമ്മായിയെപോലുള്ള ഒരു സാരംഗ്യാമത്തിന്റെ വാഴ്ന്നിണ്ടി പോലെ

മിനുസവും ചുട്ടും മാർദ്ദവവുമൊക്കെയുള്ള തട്ടിച്ച തുടക്കളുടെ സുവം എന്നു വേരു തന്നോന്ന്. അവക്കുടെ പുള്ളിലും തെരക്കുവും മുള്ളലുമൊക്കെക്കുടെയവുംനോം... ഒരു പെൺകുന്നു ആസ്വദിക്കാൻ വഴികൾ പലതുണ്ടെന്ന് ബാലൻ ബോധവുംപുടുകയായിരുന്നു. അവൻ്റെ അരക്കട്ടെന്റെ പലനവേഗതയും ശാസനഗതിയും വർധിച്ചു വർധിച്ചു വന്നു. “പെരും പോനേ...” “എന്ന മുരളിലോടെ അവൻ്റെ കാമസംതുള്ളി ചുട്ട ലാവ കണക്കെ അഥായിയുടെ തുടക്കളിലും അടിവയറ്റിലും മുണ്ടിലുമൊക്കെ ചീറ്റിത്തറിച്ചു.

“എന്നോകെ വൃത്തികേടാക്കിലേ..” വികാരമുഖിച്ച കൈട്ടങ്ങൾ ശാസ്നാചരാസം നേർഗതിയായ ആലസ്യമുഹുർത്തത്തിൽ പാർവതിയമയുടെ പരിഭ്വം പറച്ചിൽ.

തന്റെ ലൂക്കി കൊണ്ട് ബാലൻ അവക്കുടെ ദേഹത്താകെ തെറിച്ചു വിന്ന തന്റെ ശുജ്ഞം തുടച്ചു കൊടുക്കുന്നു. “ഞാൻ മര്യാനും ചെള്ളിപ്പുണ്ടോ.. ഇന്നേന്റെ സുന്ദരിക്കുട്ടിനെ ഇങ്ങനെക്കിലും അനുഭവിക്കാൻ പറ്റിലെക്കിൽ ഞാൻ ചാതു പൊയേരെ...”

“ഫേം.. അങ്ങെനൊന്നും പാറയല്ലോ...” പാർവതിയമ അവൻ്റെ വായ ഹൈത്തുന്നു. ആ കൈ ചുംബിച്ചു അവൻ അവക്കു സ്നേഹത്തോടെ നോക്കുന്നു. പാർവതിയമ ആകെ അലിഞ്ഞു പോയി. “ഇന്നോന്നു കഴിഞ്ഞൊട്ടു... നാലു ഏറ്റെ കുട്ടൻ എറ്റവാളും ചെള്ളോളു...” അവൻ തലോടലുകളും ചുംബനങ്ങളുമൊക്കെ കൈക്കമാറി തൽക്കാലത്തേക്കു പിരിയുന്നു.

രാമൻനായർ മരിച്ചു.

രാവിലെ പാർവതിയമ ചെന്നു നോക്കുന്നോൾ ദേഹമാകെ തന്നുത്തു വെറുങ്ങിച്ചിരിക്കുന്നു. ശാസ്നാചരാസമോ അനകമോ ഇല്ല. അഥായിയുടെ വാവിട്ട് കരച്ചിൽ കേടുണ്ട് ബാലൻ ഉണ്ടിന്നത്.

ഒരു ദിവസം വിടാകെ ആളായിരുന്നു. അകന്ന ബന്ധുകളും നാട്ടുകാരമെല്ലാം. ബാലനാഞ്ചിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് എല്ലാം ചെറുത്. ചിതയക്കു തീ കൊള്ളുത്തുനോഡിൽ അവൻ്റെ കണ്ണു നിരിഞ്ഞിരുന്നു. എന്തൊക്കെ സ്നേഹദയനായിരുന്നു അഥാംനീ. സ്വന്തം മകനേപ്പോലെയല്ല തന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നത്. പകരു താൻ ചെയ്യുന്നോ? കുടുംബം പുലർത്തുന്നുള്ള ധനസഹായം. നൽകിയെന്നതെല്ലാം ശരി. പക്ഷം... അഥവാപ്രോബ്ലെം കയന്തേണ്ട സ്നേഹിയെ തന്റെ കാമത്തിനു വിശ്വാസക്കുകയല്ലോ താൻ ചെയ്യുന്നോ? ഇത്തരം വിചാരങ്ങളും ഇന്തിരയിൽ എന്ന ചിന്തയുമാണ് ആ സമയമെന്നതും. ബാലൻ്റെ മനസ്സിലും കടന്നുപോയ്ക്കാണ്ടിരുന്നത്.

സഖ്യനം കഴിഞ്ഞ് അഥാമൻ്റെ അസ്ഥികൾ കടലിൽ ഒഴുകിക്കഴിഞ്ഞു ബാലൻ തിരിച്ചേത്തി. വിട്ടിൽനിന്ന് ആശിക്കാരലും. ഒഴിഞ്ഞു പോയിരുന്നു. പാർവതിയമ മുറിയിൽ അരണു വെള്ളപ്പുരിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. ഇടക്കിടെ ചെറുത്തായി തേങ്ങാനുണ്ടെ. അവക്കുടെ മനസ്സാകെ അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഇന്തിരയേംട്ടുള്ള ജീവിതത്തെപ്പറ്റിതന്നെന്നും അവക്കുടെ മുഖ്യമായി ചിന്തിച്ചിരുന്നത്. ആരക്കാടിനി തനിക്ക് തുണായായിട്ട്. ബാലൻ അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ധാത്രതാവും പിന്നെയോ?

ബാലൻ അഥായിയുടെ മുറിയിലെത്തി. വിഷാദാവത്തിലിരിക്കുന്ന അഥായിയുടെ അടുത്ത കട്ടിലിലിൽ അവൻ ഇരുന്നു. അവക്കുടെ ചുമലിൽ കൈ വെച്ച് അവനവരെ ചോർത്തു പിടിച്ചു. ഒരു മകൻ ദുഖിതയായ അഥവാ ആശാന്തി ആശാന്തിപ്പിക്കുന്ന പോലെ. പാർവതിയമയുടെ മുഖം അവൻ്റെ മാറിലോടു ചാണ്ടു.

“എനിക്കിനി ആരക്കാട് മോനേ...” തേങ്ങല്ലക്കർക്കിടയിൽ അവൻ പാറയുന്നു. “കരയല്ലോ... ഫീന്... അഥായിക്ക് ഞാനില്ലോ...” കൈ കൊണ്ട് അവക്കുടെ മുദ്രവായ കവിളിലെ കണ്ണിരെപ്പിക്കാണ്ട് ബാലൻ പാറയുന്നു. “നീ... നീ പോവില്ലോ... പിനൊ ഞാൻ... ഒറ്റയ്ക്കിവിഡി... എനിക്കു പേടിയാവുന്നു മോനേ...” “അഥായിയേ തനിച്ചാക്കി പോവാൻ എനിക്കുല്ലേ വിഷമം...”

അവനവര കുടുതൽ ചേർത്തു പിടിക്കുന്നു. “ അല്ലോടി... എൻ... എൻ പോവാതിരുന്നാലോ? ”

ബാലൻ അപ്പോൾ വന്ന ചിന്തയാണ് പറഞ്ഞത്. അതു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതോടെ അവനു തോന്തി അതാണ് ശരിയെന്ന്.. ഇനിയും ഗർഹപിൽപ്പോയി കഷ്ടപ്പെടുന്നോ..ഈ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളുടെ മാധ്യമും അവൻ അയവിറക്കി. ഇതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി.. എന്തിനിനി വിശദും. വിരസമംയ ഏകാന്തതയിലേക്കു മടങ്ങുന്നു? “ഈ എൻ ഇനി പോകുന്നില്ല.” അവൻ കുടുതൽ ദൃശ്യതയോടെ പായുന്നു. “അയ്യോ.. അതു വേണ്ടാട്ടോ.. എനിക്കു വേണ്ടി.. നിന്റെ ഭീമിതം എന്തിനു കളയണം?”

“എൻ്റെ ഭീമിതം ഇനി നിങ്ങളുടെ കുടെയാണ്... അമ്മായിയെ തനിച്ചിട്ട് പോയാൽ ... അമ്മാമൻ്റെ ആത്മാവ് എന്നോട് പൊരുക്കുമെന്ന് തോന്തുണ്ണുനോ? ” “നാല്ലും ... എൻ്റെ മോനേ..” “അമ്മായി വിഷമിക്കാതെ.. എല്ലാത്തിനും വഴിയുണ്ടാക്കാം..” അവൻ എന്നു നേരം ഇടുത്ത് അങ്ങനെ ഇരുന്നു. ദാവിഡേപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകളുമായി. സ്ഥാലൻം ആത്മവിശ്വാസവുള്ള വാക്കുകൾ പാർവ്വതിയമ്മയ്ക്ക് ആശാസമേകി. അവൻ്റെ വിശ്വാസ മാറിൽ തല ചായ്ച്ചു അഞ്ചിനെയിരിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു സുരക്ഷിതത്വം തോന്തി. Get more stories from www.kambikuttan.net

പാർവ്വതിയമ്മ തലയുറ്റത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ മുഖം ബാലൻ കുട്ടിമിശ്രയിൽ മുട്ടി. തികച്ചും സ്ഥാവികമെന്നാണ് അവരുടെ ചുണ്ടുകൾ തമിലടുത്തു. നീണ്ട ഒരു ചുംബനത്തിലേക്കാണെന്നു നയിച്ചത്. ബാലൻ അവരെ സ്നേഹത്തോടെ പുണ്ണിനു. പാർവ്വതിയമ്മയുടെ രൂപം ചെറിയ സങ്കാചത്തോടെ അവൻ്റെ മടക്കയിലേക്കു നിണ്ചി. അവൻ വികാരമുണ്ടാക്കിലാണെന്നാവർ മനസ്സിലാക്കി. ലൂക്കിക്കുള്ളിലേക്കു നിണ്ചിയ അവരുടെ കരം അവൻ്റെ ഉദ്ധരിച്ച ലിംഗത്തെ കയ്യിലെടുത്തു. സ്നേഹത്തോടെ തന്റെ മുദ്രയായ രൂപം കൊണ്ട് ഉണ്ടിനു തുടക്കമുന്നു പൂർജ്ജത്തോടെ അവൻ ഉഴിഞ്ഞു. ബാലൻ എൻ്റെ കൈകൾ അവരുടെ വയറുത്തും തുടയിലും ചന്തിയിലുമൊക്കെ പാര്യു ദൈക്കാൻ തുടങ്ങി. ആലിംഗനബഹുമാനി അവൻ മെത്തയിലേക്കു ചാഞ്ഞു. ലോകത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നുകലെ ഇട്ടിരുന്നു മരവിൽ അവൻ ഇണ പേരുന്നു. തുടക്കൾ പരമാവധി അക്കത്തിക്കാടുത്ത് പാർവ്വതിയമ്മ മരക്കുന്നു പാരക്കാത്ത തനിലേക്കാവാഹിച്ചു. സ്നേഹവും ശക്തിയും ഈ കലർന്ന അവൻ്റെ തളളുകളെ അവൻ നേരിയ തെരക്കാഞ്ഞോടെ സ്വികരിച്ചു. ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ടു മുടിയും. മുലകളെ തടവിയും യാതൊരു യുതിയുമില്ലാതെ അവൻ വിധവയായ സുന്ദരി. അമ്മായിരു സ്നേഹിച്ചു. എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും മരന്ന അവൻ അവനെ കുട്ടിപ്പിടിച്ചു പൂശിംഗമായ സ്നേഹം തിരിച്ചു നൽകി.. എന്നു നേരം നിന്നു അവരുടെ ലെംഗികവേഴ്ച ഇത്വങ്ങയെന്നും പൂർണ്ണ സംസ്കൃത്യുടെ പൊട്ടിത്തെനിയിൽ അവസാനിച്ചു.

“നമ്മളിനി എന്തു ചെയ്യും മോനേ...”

“എന്തു ചെയ്യാനോ... ഒന്നിച്ചു ഭീമിക്കും .. അതേ തന്നെ”

“പക്ഷേ .. ബാലാ.. നിന്നകൾ.. നിന്നക്കു ചെറുപ്പല്ലോ... ഒരു കല്യാണംക്കു കഴിച്ചു ഭീമിക്കണ്ടതല്ലോ...”

“അതിനെന്നും... നമുക്കുഞ്ഞു കല്യാണം കഴിച്ചേക്കാം.”

“തമാശ പായണ്ടോ.... എൻ കാര്യായിട്ട് പണ്ണേതാ....”

“എൻ തമാശയെന്നുമല്ല പായണ്ട്... എനിക്കു വേരു കല്യാണംമാനും ഇനിക്കി പെണ്ണിനെയാ വേണ്ടത്...നമുക്കു ഭാര്യും ഭർത്താവുമായി ഭീമിച്ചും?”

“അതെങ്ങിനെ ശരിയാവുമെന്നു കുട്ടി.... നാടുകൾ എന്തു പായും... നീ കല്യാണമാനും കഴിക്കാതെ... നമ്മളാറ്റക്കിങ്ങനെ താമസിക്കുംചൂഠി.... പലതും പാണ്ടുണ്ടാക്കാൻ ആളുണ്ടാവും..”

"നാട്ടുകൾ അവരുടെ പാട്ടിനു പോട്ടേ... അല്ലോകി.... നമുക്കു വേരെയെവിടേക്കൈല്ലോ.. പോവാം"

"ഹവിടുനു പോവാനോ... എത്രതാക്കയണി പായണോ? ..നമ്മെള്ളേങ്ങാട്ടു പോവാനോ..?"

"ഞാൻ വിചാരിക്ക്യായിരുന്നു... ദുഖായിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ രാമനാമനില്ലോ.. അവനു കൊയുവുത്തുരിന്തുത്ത് നാട്ടിൽ ഒരു ഏലാട്ടിക് കടയുണ്ട്. അതു നോക്കി നടത്താൻ ഒരു പാർക്കണ്ടിരെ വേണമെന്ന് അവനെപ്പൂഴി.. പരിയുമായിരുന്നു. അവിടെ നമ്മെല്ല ആരഞ്ഞില്ലല്ലോ... നമുക്കില്ലോ പോലെ ജീവിക്കാം.... ഞാൻ പരിഞ്ഞ പോലെ... ഭാര്യും ഭർത്താവുമായിത്തന്നെ.

"അതെങ്ങും മോനേ... നമ്മെല്ല കണ്ടാൽ.. ആരെങ്കില്ലും വിശ്വസിക്കുമോ... എന്നെ കണ്ടാൽ നിന്റെ അമ്മയാണെന്ന പായു."

"അമ്മയിക്കിപ്പൂഴി.. എത്ര പ്രായാണും തോന്തില്ല. ഏറിയാൽ ഒരു മുപ്പത്തിയഞ്ച്.. ഞാൻ വേണ്ടാൽ മുടി ലേശം വെളുപ്പിക്കാം .. എന്നോ.. അല്ലോകി വേണ്ട നമുക്ക് അമേം മോനുമായി ജീവിക്കാം.. പോരോ"

കനകാബാർ കടയിൽ നിന്നു സാധാരണമാണ് വാങ്ങി മടങ്ങുവോൾ രണ്ടു മുഴം മുല്ലപ്പു വാങ്ങാൻ മറന്നില്ല. ഇന്നു വെള്ളിയാഴപ്പയാണ്! മുകകന് ഷുദ്ധവും പ്രീയപ്പെട്ട ദിവസം. ചുവന്ന വലിയ ചൊട്ടും മുക്കുത്തിയും, വലിയ കമ്മലുമിട്ട മാമിയെ കടയിൽ സമാനമെടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ ആരെത്തിയോടെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവ് അവരെ വിട്ടു എങ്ങാട്ടോ പോയതാണെന്തെ. നാൽപ്പതിൽപ്പരം പ്രായമുണ്ടെല്ലും എന്നൊരു ചന്തം.. നല്ല കൊഴുത്ത മാർവിട.. തിരിഞ്ഞു നടക്കുവോൾ ആരിക്കുലയുന്ന കുണ്ടിയുടെയൊരു വലിപ്പം! അതിലിട്ടൊന്നു പണിയാൻ ആരുക്കും ബാധ്യമില്ലല്ലോ.. ആ ഭർത്താവ് എന്തു മണംനായിരിക്കണം.

നാലു വർഷം മുൻപുണ്ണ് അവൻ മകൻ മുക്കുമൊരുത്ത് ഈ നാട്ടിലെത്തുന്നു. മലയാളത്തുകരിയിലെവിടെയോ ആയിരുന്നു. വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ സംസാരിക്കു.. അതും മലയാളം കലർന്ന തമിഴിൽ. പൊതുവിൽ ആരുക്കും ശല്യമില്ലാതെ ഒരുഞ്ഞിക്കുടുന്ന ഒന്നും മകനും.

കനകാബാർ മകൻ ഇപ്പുമുള്ള കുടികൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തിരക്കിലുണ്ട്. അവൻ എത്തുവോഡേക്ക് എടുമൺസിരയകിലുമാകും. കടയിൽ ഇപ്പോൾ നല്ല തിരക്കാണ്. പാവം.. കഷിണിച്ചാവും വരവ്. അവനില്ലെങ്കിലും പാലിപ്പുകരിയും കോഴി വരുത്തതും. ഉണാക്കികഴിഞ്ഞു. ഇന്നു പാക്ക അവൻ കേശണ്ടേക്കാൾ പ്രിയം. അതു കഴിഞ്ഞുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് ആ അമ്മയ്ക്ക് നല്ലവസ്തും അറിയാം. കാരണം ഇന്നു വെള്ളിയാഴച്ചുയാണല്ലോ. Get more stories from www.kambikuttan.net

മകൻ എത്തുന്നതിനു മുൻപ് കുളിച്ച് നെയിയാവുന്ന വേളയിൽ അവൻ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുപോയി. അയൽക്കാർക്കൊക്കെ ഇപ്പോൾ താൻ മുകകൾ അമ്മയായ പ്രീയപ്പെട്ട കനകമാമിയാണ്. എത്ര സേപ്പറമുള്ള അമ്മയും മകനും എന്നവർ പരിയാണെന്തെ. എന്നാൽ ഈ സേപ്പറത്തിൽ ആശം അവൻക്കാർക്കൈല്ലോ. ഉയർക്കാനുവുമോ? രാത്രിയിൽ അടഞ്ഞ വിടിനുള്ളിൽ താൻ അവൻക്ക് ഭാര്യയാവുന്ന വേളകൾ അവരുടെ സങ്കൽപ്പത്തിൽപ്പോലെമുണ്ടാക്കില്ലോ. ആരുമരിയാതെ ഇരുവരും മാത്രമാകുന്ന യാമങ്ങളിൽ തങ്ങൾ കാട്ടിക്കുട്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആരെങ്കില്ലോ. ഉരപ്പിക്കുന്നുപോലുമുണ്ടാക്കില്ലോ. അണ്ണും പെണ്ണും തമ്മിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ നടക്കുമെന്ന് തനിക്കു പോലും പണ്ഡാക്കെ വിശ്വസിക്കാനാവുമായിത്തന്നോ? അവനിപ്പോഴും ചെറുപ്പമാണ്. അതിന്റെ ചോരത്തില്ലപ്പും ആഗ്രഹങ്ങളും. വേണ്ടുവോളമുണ്ടാക്കില്ലോ? ആദ്യമാണും അവൻ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും. പരിയാൻ മടിയും. നാണവുമായിരുന്നു. എന്നൊഗ്രഹവും. സാധിച്ച കൊടുക്കാൻ മാത്രം താൻ അവനെ സേപ്പറിക്കുന്നു എന്നാണ്ടിട്ടല്ലോ. എന്നാലും ഒരു ചുമാൻ. ഒരു ദിവസം അവൻ വന്നപ്പോൾ കൈയിൽ ഒരു പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു. പിറ്റേനു പോകുന്നതിനു മുൻപ് അതു തന്റെ കൈയിൽ തന്നു... അതൊന്നു നോക്കിക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞവൻ യാഗ്രയായി.

ദൈവങ്ങു... എന്തെല്ലാമായിരുന്നു അതിൽ... നിരയെ ഫോട്ടോകൾ.. ആണും പെണ്ണും പല പല രിതിയിൽ ഇണ ചേരുന്ന ചിത്രങ്ങൾ.. താനാകെ വല്ലാതായിപ്പോയി.. ചെരി... എന്തെല്ലാം വഷളത്തരങ്ങൾ... പുത്രങ്ങൾിംഗം വായിലെടുക്കുന്ന നന്ദനയായ സ്റ്റീകൾ.. പിനു എന്തെല്ലാമെന്തെല്ലാം.. സ്റ്റീശർറ്റിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തിലും പുത്രങ്ങൾ സുഖം കണ്ണടത്തുന്ന ആശ്വാസരി. തട്ടിച്ച മുലകൾക്കിടയിൽ.. കക്ഷത്തിനിടയിൽ.. തന്നെ ഏറ്റവും അവർപ്പിച്ചതും അപ്പുള്ളവാക്കിയതും കുന്നിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന തട്ടിച്ച സ്റ്റീയുടെ മലദാരത്തിൽ ലിംഗം കൂത്തിക്കേരുന്ന ഒരു മീശക്കാരൻറെ ചിത്രമാണുന്നോരുക്കുന്നു. കരിനമായ നാബന്ധം അപ്പുമൊക്കെ തോന്നുന്നോൾ തന്നെ ശരീരമാകെ ഒരു തരം വിരയല്ലോ. വല്ലായും.. എന്തിലും വിശ്വാസിക്കുന്നു.. എന്തിലും വിശ്വാസിക്കുന്നു.. എന്തിലും വിശ്വാസിക്കുന്നു..

എന്നീശരി... ഇതൊക്കെയാണോ ഇവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്... അതും തനിൽ നിന്ന്? എങ്ങിനെ നിരസിക്കും? തന്റെ പൊന്നുകുട്ടൻ ഇങ്ങനെയാകെ ചെയ്യണമെങ്കിൽ.. അവൻ ഇതൊത്തിലെം സുഖം പകരൻ തനിക്കാരവുമെങ്കിൽ .. അവൻ തന്റെ ഒന്നും തന്നെ നിഷ്ക്രിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നു ഒരു കിടക്കുന്നോൾ ചെവിയിൽ പറയണം.. താൻ എന്തിനും തയ്യാറാണെന്ന്.. തന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ എങ്ങിനെ വേണമെങ്കിലും.. അവനു സന്തമാക്കാനുള്ളതാണെന്ന്.

ഈനും വെള്ളിയാഴ്ചയാണ്. മുരക്കൻ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം കിട്ടുന്ന മുഹൂർത്തം.. അവൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യം ... പക്ഷേ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ അതു പറ്റുള്ള എന്ന് ഇതുവരുത്താണ്. കനകാംബാൾ അതിനായി ഒരുജുകയാണ്. നീണും മുടി കെട്ടാതെ പിന്നിൽ വിടർത്തിയിട്ട് നിരയെ മുള്ളുചൂടി, നെറ്റിയിൽ സിദ്ധുരം ചാർത്തി അവൻ ഒരുജു നിന്നും കാത്ത്.

വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ എത്ര സംബന്ധിച്ച വിഭവങ്ങളുണ്ടാക്കിയാലും മുരക്കനും തിട്ടകമൊന്ന്. അവനു ശരിക്കും വേണ്ട വിഭവം കിട്ടുന്നായിലാണ്. വേഗത്തിലെം കൂളിയും പാസ്താക്കി അവൻ ബെഡ്ഗൂമിലെത്തുന്നോൾ കനകാംബാൾ കിടക്കയിൽ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവനവരെ എന്നീപ്പിച്ചു നിരത്തി പിന്നിൽ നിന്ന് കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. മുള്ളുചൂടിയിൽ മുഖമമർത്തി ഇതുമുളകളും കൈകൾ കൊണ്ട് തന്ത്രിച്ചു അവൻ ആസാദനം തുടങ്ങുന്നു. പിനു അവരുടെ പോലെ... അടിവസ്തുങ്ങളുമൊക്കെ ഒന്നാന്നായി അഴിച്ചു മാറ്റുന്നു. ഇന്തോൾ അവരുടെ ശരീരത്തിൽ മുടിയിലെ മുള്ളുചൂടും മാത്രം. ബാലരും വിരുക്കുകൾ അവരുടെ ശുദ്ധമുഖാശങ്ങളിൽ സ്വത്രന്മായി വിഹാരിക്കുന്നു. നനവാർന്ന യോനിയിലെ മദ്ധൂലം വിരലിലുംകും ചുണ്ടവിരൽ പത്രകൾ പിനിലോടു നിഞ്ഞുന്നു. അതു കനകാംബാളിന്റെ ശുദ്ധമാരത്തിലോട് പാര്യ കയറുന്നു. അവരുടെ ഒന്നു പുളയുന്നു. പിന്നിനെന്ത് ചെയ്യണമെന്നവർക്ക് നനായി അറിയാം. കട്ടിലിൽ അവൻ കമിച്ചനു കിടക്കുന്നു. പിന്നിലാകെ മുള്ളുചൂടും ഇടയിൽ അൽപ്പസ്വർപ്പം മാത്രം നന്നയുള്ള കരുതിയും മുടിയും. താഴെ വെള്ളത്തു കൊഴുത്തെ നെയ്ക്കുണ്ടിയും. കിടക്കക്കുകിൽ കരകി വെച്ച ശ്രീക്ഷേത്രമട്ടതും മുരക്കൻ തന്റെ ഉയർന്നു ശ്രസ്വിക്കുന്ന ലിംഗത്തിൽ തേയ്ക്കുന്നു. പിനു കനകാംബാൾ മനോഹരമായ ചന്തിപ്പാളികൾ അകറ്റി അതിനിട രോസ്സുചൂടു പോലെയുള്ള ചെറുഭാരതിലും... എന്നിടവൻ അവരുടെ മുകളിൽ കിടക്കുന്നു...മുള്ളുചൂടു മണം ശസ്ത്രി... അവരുടെ മുരക്കൾ ഇരുക്കുകളിലുമാക്കി .. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വെള്ളിയാഴ്ചകളി തുടങ്ങാം തയ്യാറായി. Get more stories from www.kambikuttan.net

കനകാംബാൾ തന്റെ ഇരുക്കെക്കളും. കൊണ്ട് അവരുടെ ചന്തികൾ വിടർത്തി കൊടുത്തു. അവൻ തയ്യാറായിരുന്നു. തിങ്കളാഴ്ചപ്പയ്ക്കു പകരും അവൻ നോട്ടിയുന്നത് വ്യാഴാച്ച വൃത്തമാണ്. പിനേൻ തന്റെ പുത്രങ്ങൾ കളിസ്ഥലമായ അവിടെ വൃത്തിയായി സുക്ഷിക്കാൻ! തലയിണയിൽ പല്ലു കടിച്ച വരാൻ പോകുന്ന വേദനയ്ക്കു തയ്യാറായി അവൻ കിടക്കുന്നു. വേദന സ്റ്റീയ്ക്ക് അനുമധ്യം. പ്രസവവേദന സഹിക്കേണ്ടവളാണു സ്റ്റീ. ഇരു വേദനയ്ക്കും. ഒരു സുവമുണ്ട്. അപ്പുവിക്കുന്ന പുരീണമായി കീഴടങ്ങുന്ന സുഖം. യോനിയേക്കാൾ ശോപ്പുമാണ് പെണ്ണിന് ശുദ്ധമാരം. അതവർ സ്റ്റീവിക്കുന്നവനു മാത്രമേ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കും.

മുരക്കൻ തന്റെ മുഴുതു കുണ്ണു അവരുടെ ചെറുഭാരതിലേക്കു കേടുന്നുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. അതു എജ്ജപ്പുള്ള പണിയല്ലോ അത്. കനകാംബാൾ പരമാവധി കൂതി വിടർത്തി സഹകരിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നാലും സത്ത്വം ബലപ്രയോഗം വേണ്ടി വരക്കുവന്നിയാം. ആ ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ ഫലം എന്ന വേരെത്തെന്നയാണ്. സമുഹത്തിൽ ദ്രോണമതും വേണ്ടതു തന്നെ. എന്നാൽ കിട്ടുന്നയിൽ പൂര്ണശയിപ്പത്വം തന്നെയാണ് യാമാർത്ത്യം. തടിച്ച കുണ്ഡിയുള്ള ദ്രോയെ കീഴടക്കി സുഖിക്കുന്നതിന്റെ കാമലപരി അതാസാദിച്ചവർക്കേ അറിയു.

“ഹാം... ഹാം... ഹാവു” മുങ്കൻ തള്ളിക്കേട്ടിരുന്നു. മുഗ്ഗിയമായ ശബ്ദങ്ങളോടെ അവൻ ഭോഗം തുടങ്ങി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുന്ന മുട്ടുകൾ ശക്രീയായ അടികളിലൂടെ അവൻ പൂർണ്ണമായി ഭേദിച്ചു. കഴിഞ്ഞു. അവൻ കുണ്ണു മൃഥുവന്നായി അവക്കു ശുദ്ധത്തിലായി. ശുദ്ധത്തിന്റെ ചുട്ടും ലോലതയും അവനു ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവൻ അണ്ണാജേതടി തുടങ്ങി. കനകാംബാളിന്റെ കണ്ണിൽ വേദനയാൽ വെള്ളും നിറഞ്ഞു. ക്രമേണ അവൻകും വേദന കലർന്ന സുഖം കിട്ടിത്തുടങ്ങി. അവനു വരുത്തായിരുന്നു. അവസന്ന നിമിഷങ്ങളിലവർ എല്ലാം മരന്ന് വിളിച്ചു പോയി

“ഹോ..പൊന്നുമോളേ..ഹൈന്റെ പാറു...”

”ഹാം ... ബാലാം... ഏൻറെ പൊന്നുകൂട്ടാ.....“

(കമ അവസന്നിച്ചു ... അവക്കു ജീവിതം തുടങ്ങു)